

BENDROJO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2010 m. gruodžio 7 d.*

Byloje T-11/07

Frucona Košice a.s., įsteigta Košice (Slovakija), atstovaujama baristerio B. Hartnett ir advokatų O.H. Geiss ir A. Barger,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą B. Martenczuk ir K. Walkerová,

atsakovę,

* Proceso kalba: anglų.

palaikomą

St. Nicolaus-trade a.s., įsteigtos Bratislavoje (Slovakija), atstovaujamos advokato N. Smaho,

įstojusios į bylą šalies,

dėl prašymo panaikinti 2006 m. birželio 7 d. Komisijos sprendimą 2007/254/EB dėl valstybės pagalbos C 25/2005 (ex NN 21/2005), kurią Slovakijos Respublika suteikė *Frucona Košice, a.s.* (OL L 112, p. 14),

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija),

kuri sudaro pirmininkė I. Pelikánová, teisėjai K. Jürimäe (pranešėjas) ir S. Soldevila Fragoso,

posėdžio sekretorė C. Kantza, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2009 m. spalio 14 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisinis pagrindas

1. Bendrijos teisės aktai

- ¹ 1999 m. Europos Bendrijų Komisija priėmė Bendrijos gaires dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti (OL C 288, p. 2; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 322, toliau – 1999 m. gairės).
- ² Pagal 1999 m. gairių 31 punktą:

„Pagalbos suteikimas priklauso nuo restruktūrizavimo plano, kuriam turi pritarti Komisija visais atskiros pagalbos priemonių atvejais, įgyvendinimo.“

- 3 Kalbant apie mažas ir vidutines įmones (MVĮ) antraštinės dalies „Pagalba [MVĮ] restruktūrizavimui“ 55 punkte nustatyta:

„Pagalba įmonėms, priskiriamoms mažųjų ir vidutinių įmonių kategorijai <...>, daro mažesnę poveikį prekybos sąlygoms nei pagalba didelėms įmonėms. Tai tinka ir pagalbai restruktūrizavimui, taigi 29–47 [puntuose] nustatytos taisyklės yra taikomos ne taip griežtai: pagalbos restruktūrizavimui suteikimas mažosioms ir vidutinėms įmonėms paprastai nesiejamas su kompensacinėmis priemonėmis (žr. 35–39 [punktus]), jei taisyklėse dėl valstybės pagalbos tam tikrame sektoriuje nenumatyta kitaip; ataskaitų turinio reikalavimai taip pat yra ne tokie griežti (žr. 45, 46 ir 47 [punktus]). Kita vertus, principas „vieną kartą, paskutinį kartą“ (žr. 48–51 [punktus]) mažosioms ir vidutinėms įmonėms taikomas visiškai išsamiai.“

2. Nacionalinės teisės aktai

- 4 Įstatyme Nr. 328/1991 dėl likvidavimo teismo tvarka ir dėl susitarimo su kreditoriais (*Zákon 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní*, toliau – Įstatymas dėl likvidavimo teismo tvarka ir susitarimo) įtvirtintos Slovakijoje likvidavimo teismo tvarka procedūroms ir susitarimams su kreditoriais taikomos taisyklės.

Ginčo aplinkybės

1. Ieškovė

- 5 Ieškovė *Frucona Košice a.s.* yra pagal Slovakijos teisę įsteigta bendrovė, kurios buveinė Košice (Slovakija), o 2006 m. birželio 7 d. šis miestas buvo regione, kuriam galėjo būti skiriama regioninė pagalba pagal EB 87 straipsnio 3 dalies a punktą. 1995 m., t. y. tada, kai buvo įsteigta, ieškovė perėmė buvusios valstybės įmonės turtą ir įsiskolinimus.
- 6 Iš pradžių ieškovė veikė, pirma, alkoholinių ir spirituotų gėrimų gamybos sektoriuje ir, antra, tokių maisto produktų, kaip antai konservuotų vaisių, daržovių ir sulčių gamybos bei gazuotų ir negazuotų gėrimų gamybos sektoriuose. 2004 m. kovo 6 d. iš ieškovės buvo atimta alkoholinių ir spirituotų gėrimų gamybos ir perdirbimo licencija dėl to, kad ji nesumokėjo akcizo mokesčio. Nuo tada ji nebegamino spirituotų gėrimų, tačiau juos platino pagal susitarimą, sudarytą su *Old Herold, s.r.o.* 2004 m. rugpjūčio 24 dieną. Pagal šį susitarimą ieškovė *Old Herold* išnuomojo Košice ir Obišovce (Slovakija) esančias spirituotų gėrimų gamyklas, kuriose *Old Herold* pagal licenciją gamino spirituotus gėrimus, kuriuos ieškovė po to supirkdavo ir parduodavo savo klientams su prekės ženklu *Frucona*.

2. Nacionalinė administracinė ir nacionalinė teisminė procedūros

- 7 2004 m. sausio 1 d. įsigaliojus Įstatymui Nr. 609/2003, iš dalies keičiančiam ir papildančiam Slovakijos nacionalinės tarybos įstatymą Nr. 511/1992 dėl mokesčių ir

rinkliavų administravimo ir dėl teritorinių mokesčių administravimo institucijų sistemos pakeitimų bei iš dalies keičiančiam ir papildančiam kitus tam tikrus įstatymus (*Zákon č. 609/2003 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré ďalšie zákony*), kuriame, be kita ko, numatyta, kad mokesčių mokėtojas gali prašyti atidėti mokesčio mokėjimą tik kartą per metus, ieškovė patyrė finansinių sunkumų, dėl kurių negalėjo sumokėti akcizo mokesčio, apskaičiuoto 2004 m. sausio mėnesį ir mokėtino 2004 m. vasario 25 dieną. Anksčiau mokestinės skolos mokėjimas ieškovei ne kartą buvo atidėtas Slovakijos mokesčių administracijai pateikus finansines garantijas. Todėl ieškovė tapo skolininke Įstatymo dėl likvidavimo teismo tvarka ir susitarimo prasme.

- 8 Numatydamą finansinius sunkumus dėl siūlytų pakeitimų ir galiausiai dėl teisės aktų pakeitimo, padaryto mokesčių mokėjimo atidėjimo srityje, ieškovė, atstovaujama generalinio direktoriaus, susitiko su Slovakijos generalinės mokesčių administracijos atstovais 2003 m. gruodžio 16 d. ir 2004 m. sausio 23 dieną. 2004 m. sausio 30 d. ieškovės generalinis direktorius susitiko ir su Slovakijos finansų ministru. Per šiuos susitikimus ieškovė pašnekovams pranešė, be kita ko, apie savo pasiūlymą nustatyti bendrovės mokestinius įsipareigojimus pagal galimą susitarimo su kreditoriais procedūrą.
- 9 Tuo metu ieškovė susisiekė ir su vietos mokesčių administravimo institucija, kurios veiklos teritorijai ji priklausė, t. y. su Košice IV tarnyba (toliau – vietos mokesčių administravimo institucija). 2004 m. sausio 8 d. laiške dėl akcizo mokesčio ieškovė

vietos mokesčių administravimo instituciją informavo, kad 2004 m. vasario mėn. ji negali sumokėti likusių mokėtinų sumų ir jai pasiūlė arba šias sumas sumokėti dalimis per penkerių metų laikotarpį, arba priimti susitarimo pasiūlymą, pagal kurį bus sumokėta tik 35 % mokėtinės sumos. 2004 m. vasario 3 d. laišku vietos mokesčių administravimo institucijos direktorius atmetė ieškovės siūlytos alternatyvos pirmą dalį, o dėl antros dalies, t. y. susitarimo pasiūlymo, atsakė taip: „<...> iš esmės mokesčių administratorius neprieštarauja, kad būtų sudarytas susitarimas, tačiau negali priimti susitarimo pasiūlymo, pagal kurį bus sumokėta tik 35 % mokėtinės sumos. Suprantama, susitarimo terminai ir sąlygos bus aptariami prieš pateikiant susitarimo pasiūlymą.“

- 10 2004 m. kovo 8 d. *Krajský súd v Košiciach* (Košice apygardos teismas, Slovakija) ieškovė pateikė prašymą pradėti susitarimo sudarymo procedūrą, kuriame ji nurodė, kad turi didelių skolų ir pagal Įstatymą dėl likvidavimo teismo tvarka ir susitarimo aprašė įvairias priemones, kurios leistų atkurti finansinę pusiausvyrą pagal susitarimo procedūrą. Visa mokestinė skola, į kurią atsižvelgiama susitarimo pasiūlyme, sudarė apie [konfidencialu] Slovakijos kronų (SKK), o visa skolos suma – 644,6 mln. SKK. Susitarimo pasiūlyme ieškovė siūlė visiems kreditoriams, kuriems įsiskolinimas neužtikrintas, ir pirmumo teisę turintiems kreditoriams sumokėti kiekvienam po dalį, lygią 35 % visos jam mokėtinės sumos.
- 11 2004 m. balandžio 29 d. sprendimu *Krajský súd v Košiciach* nusprendė, kad įvykdytos Įstatymo dėl likvidavimo teismo tvarka ir susitarimo 46 straipsnyje ir paskesniuose straipsniuose keliamos sąlygos ir leido pradėti susitarimo sudarymo procedūrą remiantis minėto įstatymo 50 straipsnio 3 dalimi. Per šią procedūrą, be kita ko, *Krajský*

súd v Košiciach ieškovės kreditoriams pasiūlė pateikti jų atitinkamų kreditų įrodymus. Be to, jis paskyrė susitarimo administratorių ir pakvietė ieškovę bei jos kreditorius į 2004 m. liepos 9 d. paskirtą posėdį dėl susitarimo (toliau – 2004 m. liepos 9 d. posėdis dėl susitarimo). Galiausiai jis pakartojo susitarimo sąlygas, kurias ieškovė pateikė 2004 m. kovo 8 d. susitarimo pasiūlyme.

- 12 Kad vietos mokesčių administravimo institucija galėtų įvertinti atitinkamus susitarimo, likvidavimo teismo tvarka ir mokesčių išieškojimo privalumus pagal Slovakijos teisę, prieš *Krajský súd v Košiciach* patvirtinant susitarimą ieškovė jai pateikė keletą audito ataskaitų. 2004 m. balandžio 26 d. ieškovė atsiuntė pirmąją audito ataskaitą, parengtą jos vidaus auditorės K (toliau – K ataskaita), kurioje pajamos, gautos pardavus ieškovės aktyvus pagal likvidavimo procedūrą teismo tvarka, buvo įvertintos **[konfidencialu]**. 2004 m. liepos 7 d. ji atsiuntė antrąją audito ataskaitą, parengtą nepriklausomos audito bendrovės, t. y. bendrovės E (toliau – E ataskaita), kurioje buvo nurodyta **[konfidencialu]**. Laikina E ataskaitos versija buvo išsiųsta vietos mokesčių administravimo institucijai 2004 m. birželio mėnesio pabaigoje.
- 13 2004 m. birželio 21 d. Slovakijos mokesčių administracija pradėjo patikrinimą vietoje ieškovės patalpose. Per šį patikrinimą buvo konstatuota, kad 2004 m. birželio 17 d. ieškovė turėjo **[konfidencialu]** SKK grynųjų pinigų.
- 14 2004 m. liepos 6 d. laiške Slovakijos generalinės mokesčių administracijos generalinė direktorė paragino vietos mokesčių administravimo instituciją nepriimti per 2004 m. liepos 9 d. posėdį dėl susitarimo ieškovės pateikto susitarimo pasiūlymo dėl to, kad jis

nepalankus Slovakijos Respublikai atsižvelgiant į priede pateiktą 2004 m. sausio 15 d. Slovakijos finansų ministro laišką, kuriame jis prašo užtikrinti, kad mokesčių administratoriai nesutiktų mažinti mokesčių mokėtojų mokesstinės skolos.

- 15 Per 2004 m. liepos 9 d. posėdį dėl susitarimo ieškovės kreditoriai, įskaitant Slovakijos mokesčių administraciją, priėmė ieškovės susitarimo pasiūlymą.

- 16 2004 m. liepos 14 d. sprendimu *Krajský súd v Košiciach* susitarimą patvirtino. Iš pradžių jis nustatė ieškovės kreditorius, pateikusius kreditų įrodymus per susitarimo procedūrą. Visų pirma *Krajský súd v Košiciach* pažymėjo, kad Slovakijos mokesčių administracijai mokėtinas kreditas sudaro apie [konfidencialu] SKK, dėl kurio susitarime numatyta, kad bus grąžinta 35 % sumos, t. y. turi būti sumokėta apie 224,3 mln. SKK. Po to jis konstatavo, kad per 2004 m. liepos 9 d. posėdį dėl susitarimo ieškovės kreditoriai, įskaitant vietos mokesčių administravimo instituciją, kaip pirmumo teisę turinčią kreditorę, ir todėl balsavusią atskirai, pagal Įstatymo dėl likvidavimo teismo tvarka ir susitarimo 58 straipsnio 4 ir 5 dalis, 58b straipsnio 1 dalies a punktą ir 2 dalį visi nubalsavo už ieškovės susitarimo pasiūlymą. Taip pat *Krajský súd v Košiciach* priminė sąlygas, kurios turi būti tenkinamos, kad pagal minėto įstatymo 60 straipsnio 1 dalį nagrinėjamas susitarimas vėliau galėtų būti patvirtintas, ir nusprendė, kad šiuo atveju sąlygos tenkinamos.

- 17 2004 m. liepos 14 d. Slovakijos generalinė mokesčių administracija laikinai nušalino nuo pareigų vietos mokesčių administravimo institucijos direktorių ir paskyrė kitą.

- 18 2004 m. spalio 20 d. laišku vietos mokesčių administravimo institucija ieškovei nurodė, kad per 2004 m. liepos 9 d. posėdį dėl susitarimo jos patvirtintos susitarimo taisyklės, pagal kurias dalis mokestinės skolos neturi būti grąžinta, yra netiesioginė valstybės pagalba, kurią turi patvirtinti Komisija. Taip pat ji ieškovės paprašė iki 2004 m. lapkričio 19 d. atsiųsti jai investicijų planą, susijusį su negrąžintinomis sumomis pagal 2004 m. balandžio 29 d. *Krajský súd v Košiciach* sprendimą.
- 19 2004 m. spalio 25 d. sprendimu *Najvyšší súd Slovenskej republiky* (Slovakijos Respublikos Aukščiausiasis Teismas) atmetė 2004 m. rugpjūčio mėn. vietos mokesčių administravimo institucijos pateiktą apeliacinį skundą dėl 2004 m. liepos 14 d. *Krajský súd v Košiciach* sprendimo kaip nepriimtina ir nusprendė, kad minėtas sprendimas yra teisėtas ir vykdytinas nuo 2004 m. liepos 23 dienos.
- 20 Atsakydama į 2004 m. spalio 20 d. vietos mokesčių administravimo institucijos laišką 2004 m. lapkričio 9 d. laiške ieškovė nurodė, kad ji pateikė „prašymą dėl susitarimo“, o ne „prašymą dėl valstybės pagalbos“. Šiame laiške ieškovė pažymėjo, jog nesutinka, kad vietos mokesčių administravimo institucijos sutikimas gali būti kvalifikuojamas kaip valstybės pagalba. Taip pat ji pažymėjo, kad prašymas pateikti investicijų planą jai atrodo „nepagrįstas“.
- 21 2004 m. gruodžio 14 d. vietos mokesčių administravimo institucijos direktorius, nušalintas nuo pareigų 2004 m. liepos 14 d., buvo apkaltintas sukčiavimu ir piktnaudžiavimu tarnyba.

- 22 2004 m. gruodžio 17 d. ieškovė pagal susitarimą vietos mokesčių administravimo institucijai sumokėjo būtent 224,3 mln. SKK sumą, t. y. 35 % visos skolos. 2004 m. gruodžio 30 d. sprendimu *Krajský súd v Košiciach* konstatavo, kad susitarimas galioja nuo 2004 m. liepos 23 d. ir paskelbė, kad susitarimo procedūra baigta.
- 23 Kad patvirtintų susitarimo procedūros privalumus, palyginti su likvidavimo procedūra teismo tvarka, ieškovė gavo ir trečiąją audito ataskaitą, parengtą 2005 m. sausio 27 d. likvidatorės H Košice (toliau – H ataskaita), kurioje, **[konfidencialu]**, ji nurodė, kad **[konfidencialu]**.
- 24 2006 m. kovo 6 d. sprendimu *Špeciálny súd v Pezinku* (Specializuotas Pezinoko teismas, Slovakija) išteisino vietos mokesčių administravimo institucijos direktorių, laikinai nušalintą nuo pareigų 2004 m. liepos 14 d., dėl visų jam pateiktų kaltinimų.
- 25 Dėl 2004 m. liepos 14 d. *Krajský súd v Košiciach* sprendimo pateikus nepaprastąjį apeliacinį skundą *Najvyšší súd Slovenskej republiky* 2006 m. balandžio 27 d. sprendimu iš dalies panaikino 2004 m. liepos 14 d. *Krajský súd v Košiciach* sprendimą dėl to, kad į susitarimą buvo klaidingai įtrauktas 424 490 SKK kelių mokesčio likutis. *Najvyšší súd Slovenskej republiky* likusią nepaprastojo apeliacinio skundo dalį atmetė. 2006 m. rugpjūčio 18 d. sprendimu *Krajský súd v Košiciach* įvykdė 2006 m. balandžio 27 d. *Najvyšší súd Slovenskej republiky* sprendimą ir nustatė pataisytą vietos mokesčių administravimo institucijai mokėtiną sumą – 640,4 mln. SKK (t. y. 35 % šios sumos sudaro 224,1 mln. SKK).

3. *Administracinė procedūra Komisijoje*

- ²⁶ 2004 m. spalio 15 d. laišku Komisijai buvo pateiktas skundas dėl ieškovei suteiktos tariamai neteisėtos pagalbos.
- ²⁷ 2004 m. gruodžio 6 d. Komisija Slovakijos Respubliką paragino atsiųsti informacijos apie nagrinėjamą priemonę, t. y. atsisakymą išieškoti dalį ieškovės mokestinės skolos pagal susitarimą.
- ²⁸ 2005 m. sausio 4 d. laišku Slovakijos Respublika Komisiją informavo, jog gali būti, kad ieškovė gavo neteisėtą pagalbą, ir paprašė šią pagalbą patvirtinti kaip sunkumų patiriančios įmonės sanavimui skirtą pagalbą.
- ²⁹ Surinkusi papildomos informacijos Komisija 2005 m. liepos 5 d. laišku Slovakijos Respubliką informavo apie savo sprendimą dėl nagrinėjamų priemonės pradėti formalią tyrimo procedūrą pagal EB 88 straipsnio 2 dalį (toliau – sprendimas pradėti formalią tyrimo procedūrą). Šis sprendimas buvo paskelbtas 2005 m. rugsėjo 22 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (OL C 233, p. 47), o suinteresuotosioms šalims pasiūlyta pateikti pastabas dėl nagrinėjamų priemonės.
- ³⁰ 2005 m. spalio 10 d. laišku Slovakijos Respublika Komisijai atsiuntė savo pastabas dėl nagrinėjamų priemonės. 2005 m. spalio 24 d. ieškovė Komisijai taip pat atsiuntė savo

pastabas dėl nagrinėjamos priemonės, kurios buvo perduotos Slovakijos Respublikai, kad ši dėl jų galėtų pateikti savo nuomonę, kurią ši pateikė 2005 m. gruodžio 16 d. laiške.

- 31 2006 m. kovo 28 d. įvyko Komisijos ir ieškovės susitikimas. Per šį susitikimą ieškovė, be kita ko, pažymėjo, kad vietoje likvidavimo teismo tvarka procedūros ji pasirinko susitarimo procedūrą, kad *Old Herold* gamino naudodama jos turtą ir prekės ženklą, kad jų bendradarbiavimas prasidėjo 2004 m. liepos mėn., buvo grindžiamas išimtinu susitarimu dėl *Old Herold* produkcijos platinimo, užtikrinta turto vertė sudarė 194 mln. SKK, kad E ataskaita buvo skirta įrodyti vietos mokesčių administravimo institucijai, jog pirmenybė teikiama susitarimo procedūrai, o ne likvidavimo teismo tvarka procedūrai, kad ji negalėjo paaiškinti, kodėl E bendrovė naudojo 2004 m. kovo 31 d. duomenis, kad 2004 m. antrąjį pusmetį *Old Herold* jai suteikė kreditą ir kad įprasta tokio įsipareigojimo įvykdymo trukmė apima 14–60 dienų.
- 32 2006 m. balandžio 4 d. laišku ieškovė Komisijai atsiuntė 2006 m. kovo 6 d. *Špeciálny súd v Pezinku* sprendimo kopiją.
- 33 2006 m. gegužės 5 d. Slovakijos Respublika Komisijai atsiuntė papildomos informacijos.
- 34 2006 m. birželio 7 d. Komisija priėmė Sprendimą 2007/254/EB dėl valstybės pagalbos C 25/2005 (ex NN 21/2005), kurią Slovakijos Respublika suteikė ieškovei (OL L 112, p. 14, toliau – ginčijamas sprendimas).

35 Ginčijamo sprendimo rezoliucinėje dalyje nustatyta:

„1 straipsnis

Valstybės pagalba, kurią Slovakijos Respublika suteikė [ieškovei], siekianti 416 515 990 [SKK] sumą, yra nesuderinama su bendrąja rinka.

2 straipsnis

1. Slovakijos Respublika imasi visų priemonių, reikalingų siekiant išieškoti iš [ieškovės] visą neteisėtai suteiktą pagalbą, nurodytą 1 straipsnyje.

2. Išieškojimas vykdomas nedelsiant ir pagal nacionalinę teisę, jeigu jis leidžia neati-
déliotinai ir veiksmingai vykdyti sprendimą.

3. Grąžintina suma turi apimti viso laikotarpio palūkanas, nuo datos, kai suma buvo perduota [ieškovei] iki faktinio sumos atgavimo.

4. Palūkanos apskaičiuojamos pagal nuostatas, nurodytas 2004 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 794/2004, įgyvendinančio Tarybos reglamentą (EB) Nr. 659/1999, nustatantį išsamias EB [88] straipsnio taikymo taisykles, V skyriuje. Palūkanų norma bus taikoma sudėtinių procentų forma visam laikotarpiui, nurodytam 3 dalyje.

3 straipsnis

Per du mėnesius nuo pranešimo apie šį sprendimą Slovakijos Respublika informuoja Komisiją apie priemones, kurių buvo imtasi šiam sprendimui įgyvendinti. Ši informacija bus pateikiama, naudojant klausimyną, pateiktą šio sprendimo I priede.

4 straipsnis

Šis sprendimas yra skirtas Slovakijos Respublikai.“

³⁶ 2006 m. lapkričio 2 d. ieškovė iš Slovakijos Respublikos ambasados Briuselyje (Belgija) gavo vieną ginčijamo sprendimo egzempliorių.

Procesas ir šalių reikalavimai

- ³⁷ Ši byla buvo pradėta ieškiniu, pateiktu Pirmosios instancijos teismo (dabar – Bendrasis Teismas) kanceliarijai 2007 m. sausio 12 dieną.
- ³⁸ 2007 m. birželio 8 d. Pirmosios instancijos teismui pateiktu dokumentu įmonė *St. Nicolaus-trade a.s.* pateikė prašymą įstoti į šią bylą Komisijos pusėje.
- ³⁹ 2007 m. spalio 11 d. nutartimi Pirmosios instancijos teismo antrosios kolegijos pirmininkas šį prašymą priėmė ir nusprendė, kad jis pateiktas praėjus Procedūros reglamento 115 straipsnio 1 dalyje numatytam šešių savaičių terminui, todėl įstojusios į bylą šalies teises reglamentuoja šio reglamento 116 straipsnio 6 dalis.
- ⁴⁰ Susipažinęs su teismo posėdžio pranešimu, Pirmosios instancijos teismas (antroji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir taikydamas proceso organizavimo priemones pagal Procedūros reglamento 64 straipsnį paprašė ieškovės ir Komisijos

pateikti tam tikrus dokumentus ir raštu atsakyti į tam tikrus klausimus. Šalys įvykdė šias proceso organizavimo priemones per nustatytą terminą.

41 Per 2009 m. spalio 14 d. posėdį buvo išklausytos šalių žodinės pastabos ir atsakymai į Pirmosios instancijos teismo žodžiu pateiktus klausimus.

42 Ieškovė Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą arba bent jau visą šio sprendimo 1 straipsnį ar jo dalį,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

43 Įstojusios į bylą šalies palaikoma Komisija Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

- 44 Per posėdį palaikyti Komisijos reikalavimų į bylą įstojusi šalis iš esmės Pirmosios instancijos teismo prašė atmesti ieškinį ir priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl esmės

- 45 Grįsdama savo reikalavimus dėl panaikinimo ieškovė nurodo dešimt ieškinio pagrindų, susijusių su, pirma, akivaizdžia vertinimo klaida dėl nagrinėjamos pagalbos priemonės sumos, antra, esminių procedūrinių reikalavimų ir EB 33 straipsnio pažeidimu, trečia, iš esmės Komisijos kompetencijos priimti ginčijamą sprendimą nebuvimu, ketvirta, teisine ir faktine klaida, nes Komisija nusprendė, jog likvidavimo teismo tvarka procedūra palankesnė nei susitarimo procedūra, penkta, teisine ir faktine klaida, nes Komisija nusprendė, kad mokesčių išieškojimo procedūra palankesnė nei susitarimo procedūra, šešta, teisine ir faktine klaida, nes Komisija neįvykdė jai tenkančios įrodinėjimo pareigos ir pažeidė galiojančias teisės taisykles dėl privataus kreditoriaus rinkos ekonomikoje kriterijaus taikymo, septinta, teisine ir faktine klaida, nes Komisija teisingai neįvertino ir neatsižvelgė į turimus įrodymus, aštunta, teisine ir faktine klaida, nes Komisija atsižvelgė į netinkamus įrodymus, devinta, EB 253 straipsnio pažeidimu, nes Komisija nepakankamai motyvavo ginčijamą sprendimą, ir, dešimta, teisine ir faktine klaida, nes Komisija nepripažino susitarimo leistina restruktūrizavimo pagalba ir atgaline data taikė Bendrijos gaires dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti (OL C 244, 2004, p. 2, toliau – 2004 m. gairės).

1. *Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su akivaizdžia vertinimo klaida dėl nagrinėjamos pagalbos priemonės sumos*

Šalių argumentai

⁴⁶ Ieškovė tvirtina, kad ginčijamo sprendimo 1 straipsnyje nurodyta suma, t. y. 416515990 SKK yra akivaizdžiai klaidinga. Jos nuomone, Komisija neatsižvelgė į 2006 m. balandžio 27 d. *Najvyšší súd Slovenskej republiky* sprendimą, kuriuo mokėstinė skola, į kurią atsižvelgta susitarimo procedūroje, sumažinta 424490 SKK. Tikslī suma yra 416240072 SKK. Todėl ginčijamame sprendime padaryta akivaizdi vertinimo klaida. Taigi ginčijamas sprendimas, arba bent jau jo 1 straipsnis, turi būti panaikinti.

⁴⁷ Įstojusios į bylą šalies palaikoma Komisija ginčija visus pirmajam ieškinio pagrindui pagrįsti ieškovės pateiktus argumentus.

Bendrojo Teismo vertinimas

⁴⁸ Visų pirma primintina, kad, nagrinėjant ieškinį dėl panaikinimo, atitinkamo akto teisėtumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į faktines ir teises aplinkybes, buvusias priimant teisės aktą (1979 m. vasario 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Prancūzija*

prieš Komisiją, 15/76 ir 16/76, Rink. p. 321, 7 punktas; 1998 m. birželio 25 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *British Airways ir kt. prieš Komisiją*, T-371/94 ir T-394/94, Rink. p. II-2405, 81 punktas ir 2004 m. sausio 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Fleuren Compost prieš Komisiją*, T-109/01, Rink. p. II-127, 50 punktas).

49 Iš teismų praktikos matyti, kad sprendimo dėl valstybės pagalbos teisėtumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į informaciją, kurią Komisija turėjo jį priimdama (2002 m. rugsėjo 24 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Falck ir Acciaierie di Bolzano prieš Komisiją*, C-74/00 P ir C-75/00 P, Rink. p. I-7869, 168 punktas; taip pat šiuo klausimu žr. 1986 m. liepos 10 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, 234/84, Rink. p. 2263, 16 punktą).

50 Todėl teisme ieškovas negali remtis faktinėmis aplinkybėmis, kurios nebuvo nurodytos per EB 88 straipsnyje numatytą ikiteisminę procedūrą (šiuo klausimu žr. 1994 m. rugsėjo 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, C-278/92–C-280/92, Rink. p. I-4103, 31 punktą ir 2002 m. birželio 13 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Nyderlandai prieš Komisiją*, C-382/99, Rink. p. I-5163, 49 ir 76 punktus; šio sprendimo 48 punkte minėto Sprendimo *Fleuren Compost prieš Komisiją* 51 punktą).

51 Be to, negalima kaltinti Komisijos, kad ji neatsižvelgė į galimas faktines ar teises aplinkybes, kurios jai galėjo būti nurodytos per administracinę procedūrą, bet nebuvo nurodytos, nes Komisija savo iniciatyva ir remdamasi spėjimais neprivalo nustatyti, kokios aplinkybės jai galėjo būti nurodytos (šio sprendimo 48 punkte minėto Sprendimo *Fleuren Compost prieš Komisiją* 49 punktas ir nurodyta teismų praktika).

- 52 Šiuo atveju iš sprendimo pradėti formalią tyrimo procedūrą santraukos, kuri buvo paskelbta Oficialiajame leidinyje (C 233, p. 47), matyti, jog nustatydamą valstybės pagalbos sumą Komisija rėmėsi 2004 m. liepos 14 d. *Krajský súd v Košiciach* sprendime nurodytomis aplinkybėmis dėl susitarimo patvirtinimo, kurių neginčijo nei Slovakijos Respublika savo 2005 m. spalio 10 d. pastabose, nei ieškovė savo 2005 m. spalio 24 d. pastabose.
- 53 Be to, nebuvo ginčijama, kad tuo metu, kai Komisija priėmė ginčijamą sprendimą, jos nei ieškovė, nei Slovakijos Respublika neinformavo apie 2006 m. balandžio 27 d. *Najvyšší súd Slovenskej republiky* sprendimą dėl ieškovės mokestinės skolos, į kurią turi būti atsižvelgta per susitarimo procedūrą, sumažinimo.
- 54 Todėl atsižvelgiant į šio sprendimo 48–50 punktuose nurodytą teismo praktiką negalima kaltinti Komisijos, kad ji rėmėsi aplinkybėmis, nurodytomis 2004 m. liepos 14 d. *Krajský súd v Košiciach* sprendime, ir kad nustatydamą valstybės pagalbos sumą neatsižvelgė į 2006 m. balandžio 27 d. *Najvyšší súd Slovenskej republiky* sprendimą. Taigi pirmąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

2. *Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su esminio procedūrinio reikalavimo ir EB 33 straipsnio pažeidimu*

Šalių argumentai

⁵⁵ Ieškovė teigia, kad, pirma, priimant ginčijamą sprendimą pažeistas esminis procedūrinis reikalavimas ir todėl jis turi būti panaikintas. Ieškovės nuomone, kadangi tuo metu, kai buvo priimta nagrinėjama priemonė, ji iš esmės gamino žemės ūkio produkciją, kuriai taikomas EB sutarties I priedas, tai atlikti tyrimą ir imtis veiksmų, reikalingų ginčijamam sprendimui priimti, buvo kompetentingas Komisijos Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktoratas, o ne Konkurencijos generalinis direktoratas. Dėl šių priežasčių sprendimą pradėti formalią tyrimo procedūrą ir ginčijamą sprendimą turėjo pasirašyti už žemės ūkį ir kaimo plėtrą atsakingas Komisijos narys, o ne už konkurenciją atsakingas Komisijos narys. Antra, ieškovė kaltina Komisiją, kad ši ginčijamame sprendime neatsižvelgė į EB 33 straipsniu siekiamus tikslus.

⁵⁶ Įstojusios į bylą šalies palaikoma Komisija ginčija visus antrajam ieškinio pagrindui pagrįsti ieškovės pateiktus argumentus.

Bendrojo Teismo vertinimas

- 57 Kalbant apie antrojo ieškinio pagrindo pirmą dalį, susijusią su esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimu, pažymėtina, kad ji grindžiama prielaida, jog tada, kai buvo leista taikyti ginčijamą priemonę, ieškovė iš esmės gamino žemės ūkio gaminius, kuriems taikomas EB sutarties I priedas, todėl atlikti su nagrinėjama priemone susijusį tyrimą ir priimti sprendimą pradėti formalią tyrimo procedūrą bei ginčijamą sprendimą buvo kompetentingas tik Komisijos žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktoratas bei už žemės ūkį ir kaimo plėtrą atsakingas Komisijos narys.
- 58 Kaip tvirtina Komisija, iš 2005 m. spalio 24 d. ieškovės pastabų, o konkrečiai – iš minėtų pastabų 1 lentelės aiškiai matyti, kad 2004 m. visa ieškovės apyvarta sudarė apie 880,3 mln. SKK, o su alkoholinių ir spirituotų gėrimų gamyba susijusi apyvarta – apie 728,8 mln. SKK. Todėl pastaroji veikla sudarė daugiau kaip 82 % visos ieškovės apyvartos. Taigi reikia konstatuoti, kad atsižvelgiant į šią didelę dalį apyvartos, kurią sudarė alkoholinių ir spirituotų gėrimų gamyba, ieškovė neįrodė, kad tada, kai buvo priimta ginčijama priemonė, žemės ūkio gaminių, kuriems taikomas EB sutarties I priedas, gamybos veikla dominavo, palyginti su alkoholinių ir spirituotų gėrimų gamyba. Todėl atsižvelgiant į bylos medžiagoje esančius dokumentus, reikia konstatuoti, kad faktinių aplinkybių metu ieškovės visos apyvartos didžiąją dalį sudarė jos veikla, susijusi su alkoholinių ir spirituotų gėrimų gamyba. Vadinasi, antrojo ieškinio pagrindo pirmą dalį reikia atmesti kaip akivaizdžiai neturinčią faktinio pagrindo.
- 59 Kalbant apie antrojo ieškinio pagrindo antrą dalį, susijusią su tuo, kad Komisija neatsižvelgė į EB 33 straipsnio tikslus, reikia priminti, kad pagal Europos Sąjungos

Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnio pirmą pastraipą, taikomą procesui Bendrajame Teisme pagal šio statuto 53 straipsnio pirmą pastraipą, ir pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktą kiekviename ieškinyje turi būti nurodomas ginčo dalykas ir pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka. Pagal nusistovėjusią teismų praktiką tam, kad ieškinys būtų priimtinas, reikia, kad svarbiausios faktinės ir teisinės aplinkybės, kuriomis jis pagrįstas, būtų bent jau trumpai, tačiau nuosekliai ir suprantamai nurodytos pačiame ieškinio tekste (žr. 2007 m. rugsėjo 17 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Microsoft prieš Komisiją*, T-201/04, Rink. p. II-3601, 94 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

- ⁶⁰ Tačiau šioje byloje ieškovė nenurodė faktinės ar teisinės aplinkybės, kuria grindžiamas jos kaltinimas, susijęs su EB 33 straipsnio pažeidimu. Todėl, remiantis Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktu, ji nepateikė antrojo ieškinio pagrindo antros dalies santraukos. Vadinasi, antrojo ieškinio pagrindo antrą dalį reikia atmesti kaip akivaizdžiai nepriimtina.

- ⁶¹ Iš pirmiau pateiktų argumentų matyti, kad abi antrojo ieškinio pagrindo dalis reikia atmesti: kalbant apie jo pirmąją dalį – kaip akivaizdžiai neturinčią faktinio pagrindo, o kalbant apie antrąją – kaip akivaizdžiai nepriimtina.

3. *Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su Stojimo sutarties IV priedo 3 punkto, EB 253 straipsnio, EB 88 straipsnio ir Reglamento Nr. 659/1999 pažeidimu, nes Komisija neturėjo kompetencijos priimti ginčijamą sprendimą*

Šalių argumentai

⁶² Ieškovės teigimu, Komisija neturėjo kompetencijos nagrinėti aptariamą priemonę. Ji teigia, kad netgi darant prielaidą, jog ši priemonė buvo valstybės pagalba EB 87 straipsnio prasme, ši priemonė buvo patvirtinta ir įgyvendinama tada, kai Slovakijos mokesčių administracija, prieš Slovakijos Respublikai įstojant į Europos Sąjungą, t. y. 2004 m. gegužės 1 d. (toliau – Slovakijos Respublikos įstojimas), nusprendė atsisakyti galimybės vykdyti likvidavimo procedūrą teismo tvarka ir mokesčių išieškojimo procedūrą. Ieškovė mano, kad 2004 m. balandžio 29 d. pradėjus susitarimo procedūrą ji galėjo pagrįstai tikėtis, kad Slovakijos mokesčių administracija atliks visus formalius veiksmus, reikalingus susitarimui įgyvendinti. Po šios datos susitarimo pasiūlymo patvirtinimas per 2004 m. liepos 9 d. posėdį buvo tik formalumas. Ji priduria, kad nagrinėjama priemonė po šios datos nebuvo taikoma. Dėl šios priežasties minėta priemonė yra esama pagalba, o ne nauja pagalba, todėl Komisija nekompetentinga nurodyti ją susigrąžinti pagal EB 88 straipsnio 2 dalį ir 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias [EB 88] straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 339), 14 straipsnį.

⁶³ Konkrečiau kalbant, Komisijos pozicija ginčijamame sprendime prieštaringa, kiek tai susiję su momentu, kai šiuo atveju valstybės pagalba buvo skirta. Viena vertus, grįsdama savo vertinimą, kad nagrinėjama priemonė buvo suteikta tik priimant teisškai privalomą teisės aktą, t. y. 2004 m. liepos 9 d., Komisija cituoja šio sprendimo

48 punkte minėtą Sprendimą *Fleuren Compost prieš Komisiją*. Kita vertus, savo išvada, kad nagrinėjama priemonė yra valstybės pagalba, Komisija grindžia aplinkybe, jog Slovakijos mokesčių administracija nesilaikė „atitinkamos procedūros prieš pradėdama susitarimo procedūrą“. Tačiau tiek iš Komisijos administracinės praktikos, tiek ir iš teismų praktikos matyti, kad daugeliu atvejų buvo nuspręsta, jog pagalba egzistuoja, nes nesiiimta veiksmų, net jei ir nebuvo priimtas teisiškai privalomas oficialus dokumentas.

- ⁶⁴ Be to, ieškovė teigia, kad nagrinėjama priemonė nebetaikyta Slovakijos Respublikai įstojus į Europos Sąjungą. Šiuo klausimu ji tvirtina, kad susitarimas Slovakijos Respublikai po įstojimo nesukūrė jokių naujų pareigų, nes nieko nereikėjo mokėti ir atsiskaičiuoti išieškoti papildomą skolą.
- ⁶⁵ Įstojusios į bylą šalies palaikoma Komisija ginčija visus trečiajam ieškinio pagrindui pagrįsti ieškovės pateiktus argumentus.

Bendrojo Teismo vertinimas

- ⁶⁶ Ginčijamo sprendimo 61–68 konstatuojamosiose dalyse Komisija konstatavo, kad šiuo atveju dalis svarbių veiksmų buvo atlikti prieš Slovakijos Respublikos įstojimą. Toliau ji nurodė, kad po šio įstojimo įgyvendintos priemonės aiškiai priskiriamos Komisijos kompetencijai remiantis EB sutartimi ir pažymėjo, kad, Komisijos nuomone, siekiant nustatyti momentą, kada buvo įgyvendintos konkrečios priemonės, tinkamas kriterijus yra teisiškai įpareigojantis aktas, kuriuo „kompetentinga valstybės

valdžia suteikia pagalbą“. Šiuo atveju ji nusprendė, kad, pirma, pasiūlymą pradėti susitarimo procedūrą pateikė ne „pagalbą teikianti institucija, o gavėjas“ ir, antra, kad teismo sprendimas, kuriuo leista pradėti susitarimo procedūrą, taip pat ne „pagalbą teikiančios institucijos veiksmas“. Be to, Komisija nusprendė, kad nėra jokių įrodymų, jog Slovakijos generalinė mokesčių administracija pritarė aptariamai priemonei per 2003 m. gruodžio mėnesį vykusį susitikimą. Priešingai, Slovakijos valdžios institucijos paneigė bet koki tokiu pobūdžio išankstinį sutikimą. Anot Komisijos, „kompetentingos institucijos sprendimas nurašyti dalį jos gautinų sumų“ buvo priimtas 2004 m. liepos 9 d., t. y. po Slovakijos Respublikos įstojimo, kai vietos mokesčių administravimo institucija pritarė ieškovės susitarimo pasiūlymui. Todėl Komisija nusprendė, kad ji kompetentinga „vertinti“ nagrinėjamą priemonę pagal EB 88 straipsnį.

⁶⁷ Trečiasis ieškinio pagrindas, susijęs su Komisijos kompetencijos priimti ginčijamą sprendimą nebuvimu, grindžiamas prielaida, kad nagrinėjama priemonė buvo suteikta prieš Slovakijos Respublikos įstojimą.

⁶⁸ Sprendimui dėl trečiojo ieškinio pagrindo pagrįstumo priimti tinkamu kriterijumi reikia laikyti „teisiškai privalomą aktą, kuriuo remdamasi kompetentinga valstybės institucija įsipareigoja suteikti pagalbą“ (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 48 punkte minėto Sprendimo *Fleuren Compost prieš Komisiją* 74 punktą).

⁶⁹ Šiuo klausimu pirmiausia reikia nustatyti nagrinėjamos priemonės objektą. Anot ieškovės, nagrinėjama priemonė buvo suteikta prieš Slovakijos Respublikos įstojimą, kai vietos mokesčių administravimo institucija nusprendė nepradėti likvidavimo procedūros teismo tvarka ar mokesčių išieškojimo procedūros.

- 70 Tačiau, kaip tai teisingai pažymi Komisija, reikia laikyti, kad valstybės narės valdžios institucijos sprendimas nepradėti likvidavimo procedūros teismo tvarka ar mokesčių išieškojimo procedūros skiriasi nuo sprendimo patvirtinti susitarimo pasiūlymą, pagal kurį šiuo atveju vietos mokesčių administravimo institucija atsisakė 65 % jai mokėtinos ieškovės skolos. Iš tikrųjų kreditoriaus sprendimu nepradėti likvidavimo procedūros teismo tvarka ar mokesčių išieškojimo procedūros galimas priverstinis skolos susigrąžinimas tik atidedamas vėlesniam laikui, o šio kreditoriaus sprendimas patvirtinti susitarimo pasiūlymą, – su sąlyga, kad tą susitarimą patvirtins kompetentingas nacionalinis teismas, – reiškia, kad minėtas kreditorius galutinai atsisako visos ar dalies šios skolos. Todėl aišku, kad šie du sprendimai yra atskiri.
- 71 Taip pat, kaip tai aiškiai matyti tiek iš sprendimo pradėti formalią tyrimo procedūrą, tiek ir iš ginčijamo sprendimo, nagrinėjama priemonė susijusi išimtinai su vietos mokesčių administravimo institucijos atsisakymu nuo 65 % ieškovės mokėtinos skolos pagal susitarimą. Nagrinėjama priemonė tikrai nesusijusi su vietos mokesčių administravimo institucijos sprendimu nepradėti likvidavimo procedūros teismo tvarka ar mokesčių išieškojimo procedūros.
- 72 Todėl, siekiant įvertinti trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su Komisijos kompetencijos priimti ginčijamą sprendimą nebuvimu, pagrįstumą, reikia tik nustatyti, kuriuo momentu buvo priimtas vietos mokesčių administravimo institucijos sprendimas patvirtinti ieškovės susitarimo pasiūlymą.
- 73 Visų pirma pažymėtina, kad ieškovė tvirtina, jog 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimu *Krajský súd v Košiciach* patvirtino susitarimo procedūrą. Tačiau Komisija teigia, kad šiame sprendime *Krajský súd v Košiciach* tik leido pradėti susitarimo procedūrą. Todėl reikia išnagrinėti 2004 m. balandžio 29 d. *Krajský súd v Košiciach* sprendimo

taikymo apimtį, nes grįsdama trečiąją ieškinio pagrindą ieškovė tvirtina, jog nagrinėjama priemonė priimta prieš Slovakijos Respublikos įstojimą, todėl Komisija neturėjo kompetencijos nagrinėti minėtos priemonės suderinamumo atsižvelgdama į EB sutarties nuostatas.

⁷⁴ Šiuo klausimu iš Įstatymo dėl likvidavimo teismo tvarka ir susitarimo nuostatų, o konkrečiai iš šio įstatymo 50 straipsnio pirmiausia matyti, kad prieš patvirtinant susitarimą teismas sprendime turi konstatuoti, kad tenkinamos sąlygos, kurios keliamos susitarimo procedūrai pradėti. Šiuo atveju 2004 m. balandžio 29 d. *Krajský súd v Košiciach* sprendimas tikrai nėra sprendimas, kuriuo patvirtinamas susitarimas.

⁷⁵ Iš tikrųjų, viena vertus, pagal Įstatymo dėl likvidavimo teismo tvarka ir susitarimo 58 straipsnio 1 dalį skolas patvirtinančius įrodymus pateikę atitinkami kreditoriai gali pateikti pasiūlymus ar pareiškimus ir raštu balsuoti dėl susitarimo pasiūlymo ir jie tai gali daryti prieš įvykstant minėto įstatymo 58 straipsnio 2 dalyje numatytam susitarimo posėdžiui.

⁷⁶ Kita vertus, pagal Įstatymo dėl likvidavimo teismo tvarka ir susitarimo 50 straipsnio 3 dalies b punktą ir 58 straipsnio 2 dalį pradėdamas susitarimo procedūrą per posėdį dėl susitarimo teismas turi galėti nustatyti atitinkamus kreditorius, kurie pritaria, ir tuos, kurie nepitaria susitarimo pasiūlymui. Tik jeigu tenkinama Įstatymo dėl likvidavimo teismo tvarka ir susitarimo 58a ir 58b straipsniuose numatyta daugumos sąlyga ir remdamasis minėto įstatymo 60 ir 61 straipsnių nuostatomis teismas gali nuspręsti patvirtinti susitarimą. Todėl iš Įstatymo dėl likvidavimo teismo tvarka ir

susitarimo nuostatų matyti, kad tik po to, kai pradėta susitarimo procedūra, ir atitinkamiems kreditoriams pateikus skolų įrodymus ir ne vėliau kaip per posėdį dėl susitarimo jiems nubalsavus už susitarimą, gali būti priimamas sprendimas patvirtinti susitarimą.

⁷⁷ Po to, iš 2004 m. balandžio 29 d. *Krajský súd v Košiciach* sprendimo turinio matyti, kad šis teismas paragino atitinkamus kreditorius per dešimt savaičių pateikti skolų įrodymus, kuriais remsis per susitarimo procedūrą, paskyrė posėdį dėl susitarimo 2004 m. liepos 9 d. ir pakartojo susitarimo sąlygas, suformuluotas 2004 m. kovo 8 d. ieškovės susitarimo pasiūlyme.

⁷⁸ Galiausiai pažymėtina, jog 2005 m. spalio 24 d. pastabose ieškovė nurodė, kad 2004 m. balandžio 29 d. *Krajský súd v Košiciach* sprendimu buvo leista pradėti susitarimo procedūros pirmąjį etapą, todėl visos keliamos sąlygos dėl formos ir esmės buvo tenkinamos. Taip pat ji pridūrė, kad susitarimo procedūros antrasis etapas buvo užbaigtas priimant 2004 m. liepos 14 d. sprendimą, kuriuo *Krajský súd v Košiciach* patvirtino susitarimą.

⁷⁹ Atsižvelgiant į šio sprendimo 74–78 punktuose pateiktas aplinkybes reikia nuspręsti, kad 2004 m. balandžio 29 d. *Krajský súd v Košiciach* sprendimas nėra teisiškai privalomas aktas šio sprendimo 68 punkte minėtos teismų praktikos prasme. Šiuo atveju minėtu sprendimu *Krajský súd v Košiciach* tik konstatavo, kad tenkinamos sąlygos, reikalingos susitarimo procedūrai pradėti.

80 Antra, kalbant apie sprendimo pradėti susitarimo procedūrą pasekmes nustatyta, kad pagal šioje byloje taikomas nacionalinės teisės nuostatas visų pirma dėl šio sprendimo debitorius ir kreditoriai netenka teisės pradėti likvidavimo procedūrą teismo tvarka per visą susitarimo procedūros laikotarpį. Vis dėlto Įstatymo dėl likvidavimo teismo tvarka ir susitarimo 66 straipsnyje nustatyta, kad, jeigu atitinkami kreditoriai susitarimo pasiūlymo nepatvirtina, teismas susitarimo procedūrą turi užbaigti. Taigi nuo šio momento atitinkami kreditoriai turi teisę pradėti likvidavimo procedūrą teismo tvarka.

81 Trečia, nustatyta, kad Slovakijos mokesčių administracija šiuo atveju turėjo privilegijuoto kreditoriaus statusą. Nustatyta ir tai, kad pagal Įstatymo dėl likvidavimo teismo tvarka ir susitarimo nuostatas tam, kad teismas galėtų patvirtinti susitarimo pasiūlymą, jam turi pritarti privilegijuoti kreditoriai. Tačiau, atvirkščiai nei tvirtina ieškovė, iš bylos medžiagos nematyti, kad prieš priimant 2004 m. balandžio 29 d. *Krajský súd v Košiciach* sprendimą ieškovė iš vietos mokesčių administravimo institucijos gavo kokių nors garantijų dėl 2004 m. kovo 8 d. susitarimo pasiūlymo patvirtinimo. Todėl ieškovė klaidingai teigia, jog nagrinėjamą priemonę Slovakijos Respublika suteikė iki 2004 m. gegužės 1 dienos.

82 Šiuo atveju reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 57 konstatuojamosios dalies, Slovakijos valdžios institucijos 2004 m. du kartus oficialiai pareiškė savo prieštaravimą dėl pritarimo ieškovės susitarimo pasiūlymui. 2004 m. sausio 15 d. laiške Slovakijos finansų ministerija Slovakijos generalinę mokesčių administraciją paragino nepritarti pasiūlymams dėl susitarimo, kurie reikštų mokestinių skolų panaikinimą. 2004 m. liepos 6 d. laiške ši Slovakijos generalinė mokesčių administracija vietos mokesčių administravimo instituciją paragino nepritarti ieškovės susitarimo pasiūlymui.

- 83 Iš tikrųjų iš bylos medžiagos matyti, kad 2006 m. kovo 6 d. sprendime *Špeciálny súd v Pezinku* nusprendė, jog 2004 m. sausio 15 d. ir liepos 6 d. laiškai neturi privalomų teisinių pasekmių. Vis dėlto, nors minėti laiškai ir neturi privalomų teisinių pasekmių, tokios rekomendacijos ypač aiškiai atskleidžia Slovakijos generalinės mokesčių administracijos poziciją, t. y., kad ji nepalankiai vertina ne tik ieškovės susitarimo pasiūlymą, bet ir apskritai bet kokią galimybę atsisakyti išieškoti mokestinę skolą Slovakijos Respublikos teritorijoje. Todėl negalima kaltinti Komisijos, kad ji ginčijamame sprendime 2004 m. sausio 15 d. ir liepos 6 d. laiškų nurodė kaip aplinkybes, įrodančias, jog Slovakijos valdžios institucijos nepritarė ieškovės susitarimo pasiūlymui.
- 84 Kaip tai matyti iš bylos medžiagos, vietos mokesčių administravimo institucija savo pritarimą ieškovės susitarimo pasiūlymui oficialiai įtvirtino tik per 2004 m. liepos 9 d. posėdį dėl susitarimo. Iš tikrųjų nustatyta, kad tik remdamasis vieningu ieškovės kreditorių patvirtinimu *Krajský súd v Košiciach* priėmė sprendimą, kuriuo patvirtino 2004 m. liepos 14 d. susitarimą.
- 85 Iki 2004 m. liepos 9 d. Slovakijos mokesčių administracija, kaip privilegijuota kreditorė, galėjo prieštarauti ieškovės susitarimo pasiūlymui, o dėl to savaime *Krajský súd v Košiciach* būtų nutraukęs 2004 m. balandžio 29 d. pradėtą susitarimo procedūrą. Iš tikrųjų šalys sutaria, kad atsižvelgiant į tai, jog nebuvo tokio vietos mokesčių administravimo institucijos, atstovaujančios ieškovės privilegijuotam kreditoriui, patvirtinimo, *Krajský súd v Košiciach* nebūtų galėjęs patvirtinti susitarimo. Todėl iki šios datos, t. y. 2004 m. liepos 9 d. vietos mokesčių administravimo institucija galėjo pareikšti savo veto dėl ieškovės susitarimo pasiūlymo ir dėl šios priežasties, *Krajský súd v Košiciach* nutraukus susitarimo procedūrą, būtų turėjusi teisę pradėti arba mokesčių išieškojimo procedūrą arba likvidavimo procedūrą teismo tvarka. Be to, iš 2005 m. spalio 24 d. ieškovės pateiktų pastabų matyti, jog, siekdama įrodyti vietos mokesčių

administravimo institucijos įsitikinimą, kad jos 2004 m. liepos 9 d. patvirtintas susitarimas buvo geresnis sprendimas nei likvidavimas teismo tvarka, ieškovė tvirtina, kad minėta institucija galėjo įstoti įvairiuose susitarimo procedūros etapuose, kad šiam susitarimui sukliudyti. Šis teiginys prieštarauja ieškovės argumentui, jog nagrinėjama priemonė buvo suteikta 2004 m. balandžio 29 dieną.

⁸⁶ Iš viso to, kas pasakyta, matyti, kad šiuo atveju tik nuo momento, kai vietos mokesčių administravimo institucija oficialiai patvirtino susitarimo pasiūlymą, t. y. nuo 2004 m. liepos 9 d., ši institucija priėmė sprendimą atsisakyti 65 % ieškovės skolos. Taigi teisiškai privalomas teisės aktas, kuriuo Slovakijos valdžios institucijos įsipareigojo suteikti nagrinėjamą pagalbos priemonę, buvo priimtas po Slovakijos Respublikos įstojimo.

⁸⁷ Darytina išvada, kad trečiąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

4. Dėl ketvirtojo, penktojo, šeštojo, septintojo, aštuntojo ir devintojo ieškinio pagrindų, iš esmės susijusių su teisinėmis ir faktinėmis klaidomis, padarytomis nagrinėjamą priemonę kvalifikuojant kaip valstybės pagalbą EB 87 straipsnio 1 dalies prasme

Pirminės pastabos

⁸⁸ Pažymėtina, kad ketvirtasis ir penktasis ieškinio pagrindai atitinkamai susiję su teisine ir faktine klaidomis, padarytomis dėl to, kad Komisija nusprendė, jog likvidavimo

procedūra teismo tvarka buvo palankesnė nei susitarimo procedūra, bei su teisine ir faktine klaidomis, padarytomis dėl to, kad Komisija nusprendė, jog mokesčių išieškojimo procedūra buvo palankesnė nei susitarimo procedūra.

- ⁸⁹ Taigi iš ginčijamo sprendimo 75 konstatuojamosios dalies matyti, kad siekdama išsiaiškinti, ar nagrinėjama priemonė galėjo būti kvalifikuojama kaip valstybės pagalba EB 87 straipsnio 1 dalies prasme, Komisija taikė privataus kreditoriaus rinkos ekonomikoje kriterijų. Tam ji nagrinėjo, ar Slovakijos Respublikos mokesčių administravimo institucijos iš susitarimo procedūros gauta nauda buvo didesnė nei ta, kurią ši institucija būtų galėjusi gauti po likvidavimo teismo tvarka procedūros arba po mokesčių išieškojimo procedūros. Taigi pakako, kad viena iš šių dviejų procedūrų būtų palankesnė nei susitarimo procedūra, kad Komisija galėtų daryti išvadą, jog šiuo atveju nebuvo laikytasi privataus kreditoriaus rinkos ekonomikoje kriterijaus ir kad dėl šios priežasties nagrinėjama priemonė yra valstybės pagalba EB 87 straipsnio 1 dalies prasme.

- ⁹⁰ Be to, reikia pažymėti, kad šeštasis, septintasis, aštuntasis ir devintasis ieškinio pagrindai tiek, kiek jie susiję su ginčijamo sprendimo teisėtumo neigimu dėl to, kad šiame sprendime nagrinėjama priemonė kvalifikuota kaip valstybės pagalba EB 87 straipsnio 1 dalies prasme, yra susiję arba su ketvirtuoju ieškinio pagrindu arba su penktuoju ieškinio pagrindu.

- 91 Todėl, kalbant apie ketvirtąjį ir šeštąjį, septintąjį, aštuntąjį bei devintąjį ieškinio pagrindus, kiek jie susiję su ketvirtuoju ieškinio pagrindu, iš pradžių reikia išnagrinėti ginčijamo sprendimo teisėtumą, kiek tai susiję su tuo, kad Komisija nusprendė, jog likvidavimo teismo tvarka procedūra buvo palankesnė nei susitarimo procedūra.
- 92 Tik tuo atveju, jeigu bus konstatuota, kad Komisija klaidingai nusprendė, jog likvidavimo teismo tvarka procedūra buvo palankesnė nei susitarimo procedūra, tada reikės nagrinėti ginčijamo sprendimo teisėtumą ir, kalbant apie penktąjį ir šeštąjį, septintąjį, aštuntąjį ir devintąjį ieškinio pagrindus, kiek jie susiję su penktuoju ieškinio pagrindu, reikės nagrinėti tiek, kiek tai susiję su tuo, kad Komisija nusprendė, jog mokesčių išieškojimo procedūra buvo palankesnė nei susitarimo procedūra.

Dėl ginčijamo sprendimo teisėtumo, kiek tai susiję su tuo, kad Komisija nusprendė, jog likvidavimo teismo tvarka procedūra buvo palankesnė nei susitarimo procedūra

Dėl argumentų, nagrinėjamų ketvirtajame ieškinio pagrinde

— Šalių argumentai

- 93 Ieškovė teigia, kad susitarimas jai nesuteikė konkurencinio pranašumo, nes Slovakijos mokesčių administracija veikė kaip privatus kreditorius, turintis vienintelį

tikslą – padidinti Slovakijos Respublikos pajamas. Jos nuomone, susitarimas jai ne tik nesuteikė „akivaizdžiai didesnio“ pranašumo, bet jis buvo ir akivaizdus bet kurio privataus kreditoriaus pasirinkimas tarp, viena vertus, dalies skolos sumokėjimo, bet iš karto, ir, kita vertus, ilgos ir brangiai kainuojančios likvidavimo teismo tvarka procedūros, kuri apima ir riziką, kad bus gauta mažesnė nei pagal susitarimą galima gauti suma. Ginčijamame sprendime Komisija padarė kitokią išvadą, nes ji rėmėsi klaidingu faktų vertinimu, klaidingomis išvadomis, nepagrįstomis prielaidomis ir nepagrįstais teiginiais, pateiktais valstybės narės, kuri nuo pat pradžių ir dėl neaiškių bei įtartinų priežasčių pripažino, kad suteikė neteisėtą valstybės pagalbą.

- ⁹⁴ Visų pirma ieškovė remiasi tuo, kad Komisija neatsižvelgė į likvidavimo teismo tvarka procedūros Slovakijoje trukmę ir trečiųjų asmenų ataskaitas šiuo klausimu. Ji teigia, kad esminis skirtumas tarp susitarimo procedūros ir likvidavimo teismo tvarka procedūros yra susijęs su šių procedūrų atitinkama trukme. Vykdamas susitarimo procedūrą likusios mokėti sumos kreditoriams būtų sumokėtos vėlesniais mėnesiais, o pajamas pardavus jos turtą per likvidavimo teismo tvarka procedūrą kreditoriai gautų tik po daug ilgesnės procedūros. Be to, ginčijamo sprendimo 54 konstatuojamojoje dalyje Komisija tik daro nuorodą į Slovakijos valdžios institucijų nuomonę, pagal kurią šiuo atveju dėl nedidelio kreditorių skaičiaus ir teigiamos likviduojamų aktyvų vertės likvidavimo teismo tvarka procedūra galėjo būti įvykdyta daug greičiau nei įprastai, bet nepaaiškinama, kodėl dėl šių veiksnių galėjo sutrumpėti procedūros trukmė. Be to, ieškovė tvirtina, jog atsiliepime į ieškinį Komisija pripažino, kad nemėgino susidaryti nuomonės apie ieškovės turto likvidavimo teismo tvarka procedūros trukmės klausimą. Todėl ji neatsižvelgė į „prarastų interesų vertę“ palygindama likvidavimo teismo tvarka procedūrą su susitarimo procedūra.

95 Anot ieškovės, net jeigu šie veiksniai galėjo lemti greitesnę nei įprastai likvidavimo teismo tvarka procedūrą, Komisija turėjo atsižvelgti į daug bylos aplinkybių, galinčių užtęsti minėtos procedūros trukmę. Šiuo klausimu ji tvirtina, kad didelė dalis jos turto buvo būtent specifinės gėrimų gamybos ir apdorojimo mašinos, todėl potencialių pirkėjų skaičius ribotas. Be to, geografinė jų buvimo vieta būtų sukėlus sunkumų, susijusių su transportu ir kvalifikuotais darbuotojais. Todėl ieškovė mano, kad jos žemės nuosavybė ir gamybos priemonės neturėjo jokios vertės Slovakijoje įsisteigusiam dideliame spirituotų gėrimų gamintojui ir kad juos būtų buvę labai sunku parduoti.

96 Ieškovė teigia, kad per tyrimą Komisijai buvo pateikta iš įvairių šaltinių gautos informacijos apie likvidavimo teismo tvarką procedūros vidutinę trukmę. Pirma, ji tvirtina, kad 2005 m. spalio 24 d. pastabų priede Komisijai atsiuntė 2004 m. Pasaulio banko ataskaitą, iš kurios matyti, kad likvidavimo teismo tvarka procedūros Slovakijoje vidutinė trukmė, geriausiu atveju, yra ketveri metai ir aštuoni mėnesiai. Be to, iš ieškinio priede pateiktos 2002 m. Pasaulio banko ataskaitos taip pat matyti, kad likvidavimo teismo tvarka procedūra yra blogiausias kreditoriaus pasirinkimas ir trukėtų nuo trejų iki septynerių metų ir kad privilegijuotų kreditorių gaunamų išieškomų skolų procentinė išraiška nepaprastai maža, t. y. sumokėjus administravimo išlaidas siekia 5–10 %. Antra, ieškovė pažymi, kad Komisijai atsiųstoje 2005 m. spalio 24 d. pastabų priede pateiktoje 2004 m. ataskaitoje Slovakijos teisingumo ministerija likvidavimo teismo tvarką procedūros trukmę Slovakijoje nurodė nuo trejų iki septynerių metų. Trečia, iš H ataskaitos matyti, kad [konfidencialu]. Ketvirta, 2002 m. ir 2003 m. ataskaitose apie Slovakijos Respublikos pažangą rengiantis stojimui į Sąjungą Komisija nurodė trūkumus ir patobulinimus, kurie būtini likvidavimo teismo tvarkai ir bankroto procedūrų srityje.

97 Ieškovės teigimu, netgi darant prielaidą, kad vykdant likvidavimo teismo tvarka procedūrą pardavus jos aktyvus gautos pajamos ginčijamame sprendime apskaičiuotos remiantis E ataskaitoje taikytu koeficientu, akivaizdu, kad netgi ir labai optimistiškai nusiteikęs kreditorius būtų pasirinkęs gauti 225 mln. SKK 2004 m. gruodžio mėn., o ne galbūt gauti apie 239 mln. SKK (275 mln. SKK sudaro galimos pajamos pardavus jos turtą per likvidavimo teismo tvarka procedūrą, iš kurio reikia atimti mažiausiai 36 mln. SKK likvidavimo procedūros teismo tvarka išlaidų) per laikotarpį, kuris trukėtų nuo „trumpiau nei vidutiniškai“ iki septynerių metų. Ieškovė teigia, kad atsižvelgiant, viena vertus, į 14 mln. SKK skirtumą tarp sumos, kurią galima gauti vykdant susitarimą, ir sumos, kurią galima gauti vykdant likvidavimo teismo tvarka procedūrą, ir, kita vertus, 2004 m. kovo mėn. taikytiną 5,1 % palūkanų normą, būtų reikėję, kad likvidavimo procedūra teismo tvarka netruktų ilgiau kaip trylika su puse mėnesio tam, kad privatus kreditorius būtų pasirinkęs likvidavimo teismo tvarka procedūrą, o ne susitarimo procedūrą. Tačiau toks trumpas laikotarpis šiuo atveju neįmanomas.

98 Antra, ieškovė nurodo, kad Komisija neatsižvelgė į likvidavimo teismo tvarka procedūros išlaidas Slovakijoje ir trečiųjų asmenų ataskaitas šiuo klausimu. Ji tvirtina, kad remiantis E ataskaita šios išlaidos siekė [konfidencialu] SKK, t. y. [konfidencialu] pajamų, gautų pardavus turtą, įvertintą [konfidencialu] SKK, pagal tokią procedūrą, o remiantis K ataskaita – [konfidencialu] SKK, t. y. [konfidencialu] pajamų, gautų pardavus turtą, įvertintą [konfidencialu] SKK, pagal tokią procedūrą. Komisija iš pajamų, gautų pardavus turtą per likvidavimo teismo tvarka procedūrą, kurios buvo įvertintos 275 mln. SKK, atėmė 36 mln. SKK išlaidas likvidavimo teismo tvarka procedūrai, o iš tikrųjų šios išlaidos susijusios su pajamomis, gautomis pardavus turtą per likvidavimo teismo tvarka procedūrą, įvertintomis 204 mln. SKK. Išlaidų ir minėtų pajamų santykis mažėja, kai pajamos didėja. Todėl Komisija klaidingai nusprendė, jog K ataskaitoje nurodytos išlaidos buvo mažesnės už nurodytas E ataskaitoje. Be to, ieškovė nurodė, kad remdamasi likvidavimo teismo tvarka procedūros Slovakijoje

išlaidomis, kaip jos įvertintos 2004 m. Pasaulio banko ataskaitoje, sudarančiomis 18 % pajamų, gautų pardavus turtą pagal šią procedūrą, Komisija konstatavo, kad remiantis 2004 m. birželio 17 d. duomenimis numatomos visos pajamos mažesnės arba lygios pajamoms, gautoms pagal susitarimą. Komisijos argumentas, kad bankroto administratorius būtų tęsęs gamybos procesą, neįtikinamas, nes iš jos buvo atimta alkoholinių ir spirituotų gėrimų gamybos ir perdirbimo licencija ir todėl ji nebegalėjo gaminti spirituotų gėrimų.

- ⁹⁹ Trečia, ieškovė kaltina Komisiją, kad ji neatsižvelgė į papildomą darbą ir valdymo išlaidas, kuriuos ieškovė būtų turėjusi, jeigu būtų pradėta likvidavimo teismo tvarka procedūra. Ji tvirtina, jog ne tik būtų turėjusi toliau darbuotojams mokėti darbo užmokestį ir veiklos išlaidas, bet tikriausiai ir palaipsniui būtų nutraukusi darbo sutartis ir dėl to mokėjusi išeitines išmokas.

- ¹⁰⁰ Ketvirta, ieškovė kaltina Komisiją, kad ši neatsižvelgė į precedentą Slovakijos spirituotų gėrimų rinkoje, į kurį protingas privatus kreditorius būtų atsižvelgęs. Šiuo klausimu ji primena, kad 2005 m. spalio 24 d. pastabose ji atkreipė Komisijos dėmesį į paskelbtą *Liehofruct White Lady Distillery, s.r.o. Levoča* – toliau – *Liehofruct*) likvidavimą teismo tvarka. Ieškovė teigia, kad, kaip ir ji pati, ši įmonė tapo spirituotų gėrimų gamybos, kurią anksčiau valdė valstybė, savininke ir priduria, jog „didžiausi kreditoriai taip pat buvo valstybės mokesčių institucijos“. Ieškovė pažymi, jog *Liehofruct*

likvidavimo teismo tvarka procedūra prasidėjo 1999 m. liepos mėn., kad turtas nebuvęs parduotas dešimt kartų suorganizavus varžytines, per kurias didžiausi pasiūlymai neviršijo 30 % nustatytos įmonės vertės, ir kad po aštuonerių metų procedūra vis dar nebuvo baigta. Tai įrodo, kad nėra lengva rasti pasenusios distiliavimo įrangos pirkėją Slovakijos rytuose.

- ¹⁰¹ Atsakydama į Komisijos argumentą, kad ji nepaaiškino, kuo *Liehofruct* likvidavimo teismo tvarka procedūra panaši į jos, ieškovė tvirtina, kad Komisija turėjo išnagrinėti šį konkretų klausimą ir kad jos neveikimas yra akivaizdi klaida. Taip pat ieškovė ginčija Komisijos tvirtinimą, kad turtas galėjo būti parduotas už rinkos kainą. Ieškovės nuomone, bet kuris protingas privatus kreditorius turi tikėtis, kad per likvidavimo teismo tvarka procedūrą jo skolininko turto pardavimo kaina bus mažesnė už normalią rinkos kainą.
- ¹⁰² Penkta, ieškovė teigia, kad Komisija neatsižvelgė į šio sprendimo 96 punkte minėtą 2004 m. Slovakijos teisingumo ministerijos ataskaitą, pagal kurią per likvidavimo teismo tvarka procedūrą privilegijuotiems kreditoriams labai retai pavykdavo susigrąžinti daugiau kaip 5–10 % nemokaus debitoriaus skolų. Tačiau šis pesimistinis teiginys šiuo atveju prieštarauja Slovakijos valdžios institucijų ypač pozityviam likvidavimo teismo tvarka procedūros vertinimui. Taigi nepastebėjusi šio prieštaravimo Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą.
- ¹⁰³ Dublike ieškovė primena, kad grynuosius pinigus įvertinant [konfidencialu] SKK buvo atsižvelgta į mokėjimo terminų atidėjimą, kurį jai taikė *Old Herold*, pateikus susitarimo pasiūlymą, o iš pradžių suma buvo mokėtina 2004 m. liepos mėnesį. Neginčydamą šių grynųjų pinigų egzistavimo ieškovė teigia, kad per likvidavimo teismo tvarka procedūrą *Old Herold* taip pat būtų reikėję mokėti kaip kreditoriui. Protingas privatus kreditorius nebūtų tikėjęsis parduoti ilgalaikį turtą, atsargas ir trumpalaikius

kreditus už didesnę kaip 63,3 mln. SKK sumą, atskaičius darbo užmokesčio, administracines ir teisines išlaidas bei sumokėjus dalį skolų esamiems kreditoriams, tarp kurių ir *Old Herold*. Galiausiai ieškovė tvirtina, kad apie [konfidencialu] SKK, gautų pardavus jos atsargas *Old Herold*, buvo grindžiami su *Old Herold* sudarytu ilgalaikiu susitarimu ir šios įmonės tikėjimu susitarimo sėkme. *Old Herold* tų atsargų nebūtų pirkęs bankroto atveju. Todėl neteisinga atsižvelgti į tokias lėšas vertinant likvidavimo teismo tvarka procedūros „potencialią finansinę naudą“.

- 104 Ieškovė priduria, kad Komisijos teiginys, jog, kiek tai susiję su grynaisiais pinigais, mokesčiai galėjo būti išieškoti paprasčiausiai juos nusavinant, yra nesvarbus, nes bet kuriuo atveju šie gryniesi pinigai buvo rezervuoti Slovakijos mokesčių administracijai.
- 105 Įstojusios į bylą šalies palaikoma Komisija ginčija visus ketvirtajam ieškinio pagrindui pagrįsti ieškovės pateiktus argumentus.

— Bendrojo Teismo vertinimas

- 106 Visų pirma, reikia priminti, kad, kaip tai pažymėta šio sprendimo 49 punkte, sprendimų valstybės pagalbos srityje teisėtumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į informaciją, kurią Komisija turi priimdama šį sprendimą.

- 107 Po to, primintina, jog neginčijama, kad nagrinėjama priemonė, kuria kreditoriai pagal jų patvirtintą susitarimą atsisakė išieškoti skolą, ieškovei suteiktas privalumas. Tačiau šalys nesutaria dėl to, ar šiuo atveju atsižvelgiant į privataus kreditoriaus rinkos ekonomikoje kriterijų įprastomis rinkos sąlygomis ieškovei būtų suteiktas toks ekonominis privalumas ir todėl, ar minėta priemonė yra valstybės pagalba EB 87 straipsnio 1 dalies prasme.
- 108 Šiuo klausimu primintina, kad atsižvelgiant į tai, jog Komisijos taikomas privataus kreditoriaus rinkos ekonomikoje kriterijus, kaip ir privataus investuotojo rinkos ekonomikoje kriterijus, apima sudėtingą ekonominį vertinimą, pagal nusistovėjusią teismų praktiką, jo kontrolė ribojama tik patikrinimu, ar laikytasi procedūros bei motyvavimo taisyklių, ar tikslios nurodytos faktinės aplinkybės, ar nepadaryta akivaizdi jų vertinimo klaida arba ar nepiktnaudžiauta įgaliojimais (žr. 2004 m. spalio 21 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Lenzing prieš Komisiją*, T-36/99, Rink. p. II-3597, 150 punktą ir nurodytą teismų praktiką, kurią patvirtina 2007 m. lapkričio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ispanija prieš Lenzing*, C-525/04 P, Rink. p. I-9947, 59 punktas).
- 109 Taip pat primintina ir tai, kad nors Teisingumo Teismas pripažįsta Komisijos diskreciją ekonominėje srityje, tai nereiškia, kad Sąjungos teismas turi susilaikyti nuo Komisijos ekonominių duomenų aiškinimo kontrolės (2005 m. vasario 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Tetra Laval*, C-12/03 P, Rink. p. I-987, 39 punktas ir šio sprendimo 108 punkte minėto Sprendimo *Ispanija prieš Lenzing* 56 punktas).

- 110 Iš tikrųjų pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką Sąjungos teismas turi patikrinti ne tik nurodytų įrodymų faktinį teisingumą, patikimumą ir nuoseklumą, bet ir tai, ar šie įrodymai apima visus esminius duomenis, į kuriuos reikia atsižvelgti vertinant sudėtingą padėtį, ir ar šie įrodymai pagrindžia jais remiantis padarytas išvadas (šiuo klausimu žr. 1979 m. sausio 25 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Racke*, 98/78, Rink. p. 69, 5 punktą; 1991 m. spalio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Nölle*, C-16/90, Rink. p. I-5163, 12 punktą ir 2007 m. liepos 18 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Industrias Químicas del Vallés prieš Komisiją*, C-326/05 P, Rink. p. I-6557, 76 punktą). Vis dėlto atlikdamas šią kontrolę Teisingumo Teismas Komisijos ekonominio vertinimo negali pakeisti savuoju (2002 m. balandžio 25 d. Teisingumo Teismo nutarties *DSG prieš Komisiją*, C-323/00 P, Rink. p. I-3919, 43 punktas).
- 111 Galiausiai, tais atvejais, kai Bendrijos institucija turi didelę diskreciją, tam tikrų procedūrinių garantijų laikymosi kontrolė yra ypač svarbi. Teisingumo Teismas turėjo progą patikslinti, kad tarp šių garantijų yra ir kompetentingos institucijos pareiga atidžiai ir nešališkai išnagrinėti visas konkrečiu atveju svarbias aplinkybes ir pakankamai motyvuoti savo sprendimą (1991 m. lapkričio 21 d. Sprendimo *Technische Universität München*, C-269/90, Rink. p. I-5469, 14 punktas ir 1992 m. gegužės 7 d. Sprendimo *Pesqueras De Bermeo ir Naviera Laida prieš Komisiją*, C-258/90 ir C-259/90, Rink. p. I-2901, 26 punktas).
- 112 Todėl ginčijamo sprendimo, kiek juo Komisija nusprendė, kad nebuvo tenkinamas privataus kreditoriaus rinkos ekonomikoje kriterijus, teisėtumo kontrolė turi būti ribojama tik patikrinimu, ar vertindama faktines aplinkybes Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą.

- 113 Antra, atliekant teisėtumo kontrolę šioje byloje reikia atsižvelgti būtent į keturis kriterijus.
- 114 Pirmasis kriterijus yra nagrinėjamą priemonę taikiusios Slovakijos mokesčių administracijos turimas kreditoriaus statusas, kuris šiuo atveju neginčijamas. Pagal nusistovėjusią teismų praktiką atsisakiusi išieškoti skolą viešoji institucija turi būti prilyginama privačiam kreditoriui, siekiančiam, kad būtų sumokėtos sumos, kurias jam skolingas finansinių sunkumų patiriantis debitorius. Iš tikrųjų kreditoriaus statusas turi būti atribojamas nuo privataus investuotojo rinkos ekonomikoje, vykdančio struktūrinę, globalinę ar sektorinę politiką ir suinteresuoto investuoto kapitalo ilgalaikėmis rentabilumo perspektyvomis, statuso (šiuo klausimu žr. 2002 m. liepos 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *HAMSA prieš Komisiją*, T-152/99, Rink. p. II-3049, 167 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 115 Antrasis kriterijus yra nagrinėjamą priemonę taikiusios viešosios administravimo institucijos privilegijuoto kreditoriaus statusas, kurio šalys neginčijo. Iš tikrųjų primintina, kad jei įmonė, kurios finansinė padėtis labai pablogėjo, siūlo savo kreditoriams vieną ar kelias sutartis dėl jos skolos tvarkymo, kad būtų ištaisyta padėtis ir išvengta likvidavimo, kiekvienas kreditorius turi pasirinkti arba, pirma, jam pagal sutartį siūlomą sumą, arba, antra, sumą, kurią jis tikisi gauti po įmonės likvidavimo. Jo pasirinkimui įtakos turi daugelis veiksnių, būtent tai, ar jo skola užtikrinta hipoteka, ar jis yra privilegijuotas, ar paprastas kreditorius, jo turimų galimų skolos užtikrinimų pobūdis ir apimtis, kaip jis vertina galimybes įmonei atsigauti, ir kokią naudą jis gautų iš likvidavimo (šio sprendimo 114 punkte minėto Sprendimo *HAMSA prieš Komisiją* 168 punktas).
- 116 Trečiasis kriterijus yra ypač atsargus Komisijos atliktas vertinimas, kiek tai susiję su pajamomis, kurias galima gauti pardavus ieškovės turtą pagal likvidavimo teismo

tvarka procedūrą. Šiuo klausimu, Bendrojo Teismo nuomone, pajamos, gautos po likvidavimo teismo tvarka procedūros, kaip jas Komisija įvertino ginčijamo sprendimo 4 lentelėje, t. y. 275 mln. SKK yra minimalus įvertinimas. Iš tikrųjų toje lentelėje nurodyta ieškovės turto buhalterinė vertė didele dalimi grindžiama ieškovės atsiųstais duomenimis, o kalbant apie 2004 m. birželio 17 d. duomenis – patikrinimo, kurį Slovakijos mokesčių administracija atliko 2004 m. birželio 21 d., rezultatais.

- 117 Šiuo klausimu pažymėtina, kad, viena vertus, ieškovė neginčija per 2004 m. birželio 21 d. Slovakijos mokesčių administracijos atliktą patikrinimą nustatytų duomenų pagrįstumo. Kita vertus, kaip tai matyti būtent iš ginčijamo sprendimo 20 ir 23 išnašų, Komisija ne tik įrodė, kad turtą ji vertino ypač atsargiai, bet ir tai, kad šioje lentelėje ji taikė E ataskaitoje nustatytus likvidumo koeficientus, nors manė, kad šie koeficientai pernelyg žemi, kaip tai matyti iš ginčijamo sprendimo 84–87 konstatuojamųjų dalių.

- 118 Be to, ginčijamo sprendimo 4 lentelėje pajamas, kurias galima gauti pardavus ieškovės ilgalaikį turtą pagal likvidavimo teismo tvarka procedūrą, 2004 m. birželio 17 d. Komisija įvertino 90 mln. SKK, nors buhalterinė vertė siekė 200 mln. SKK. Kaip tai matyti iš ginčijamo sprendimo 87 konstatuojamosios dalies, Komisija teigia, kad atsižvelgiant į tai, jog šie kreditai buvo užtikrinti, –kaip teigia pati ieškovė, bent jau 194 mln. SKK, – suma, kurią ji galėjo gauti likvidavusi ilgalaikį turtą, turėjo būti bent jau lygi minėtų užtikrintų kreditų vertei. Vis dėlto ginčijamo sprendimo 4 lentelėje Komisija taikė E ataskaitoje nustatytą likvidumo koeficientą.

- 119 Galiausiai ginčijamo sprendimo 4 lentelėje, apskaičiuodama pajamas, kurias galima gauti pardavus ieškovės atsargas pagal likvidavimo teismo tvarka procedūrą, Komisija taikė 20 % likvidumo koeficientą, nurodytą E ataskaitoje, nors 2004 m. birželio 17 d. tų atsargų vertė sumažėjo 125 mln. SKK, t. y. sumažėjo 60 %, palyginti su 2004 m. kovo mėn. buvusiomis atsargomis.
- 120 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad, Komisijos nuomone, pajamos, kurias buvo galima gauti pardavus ieškovės turtą pagal likvidavimo teismo tvarka procedūrą 2004 m. birželio 17 d., kaip tai matyti iš ginčijamo sprendimo 4 lentelės, buvo tik minimumas, į kurį privatus kreditorius būtų atsižvelgęs vertindamas likvidavimo teismo tvarka procedūros privalumus, palyginti su pajamomis pagal 2004 m. liepos 9 d. patvirtintą susitarimą.
- 121 Ketvirtasis kriterijus yra atsisakymas išieškoti dalį ieškovės skolos. Iš tikrųjų, priešingai nei pagal susitarimo procedūrą, pagal likvidavimo teismo tvarka procedūrą kreditorius debitoriaus negali atleisti nuo skolos mokėjimo. Kitaip tariant, jeigu po likvidavimo teismo tvarka procedūros pajamų, gautų pardavus debitoriaus turtą, nepakanka visiems kreditorių reikalavimams patenkinti, tai jie bet kuriuo atveju gali reikalauti, kad šis debitorius grąžintų likusias skolas.
- 122 Taigi atsižvelgiant būtent į tai, kas pasakyta, reikia nagrinėti ketvirtajam ieškinio pagrindui pagrįsti ieškovės pateiktus argumentus.

123 Visų pirma, kalbant apie ieškovės argumentą, susijusį su tuo, kad neatsižvelgta į likvidavimo teismo tvarka procedūros trukmę Slovakijoje ir trečiųjų asmenų ataskaitas šiuo klausimu, pirmiausia pažymėtina, kad, priešingai nei teigia ieškovė, ginčijamo sprendimo 54 konstatuojamojoje dalyje Komisija ne tik nurodė, kad, anot Slovakijos Respublikos, atsižvelgiant į specifines bylos aplinkybes likvidavimo teismo tvarka procedūros trukmė būtų buvusi trumpesnė nei vidutinė, bet ir ginčijamo sprendimo 40 konstatuojamojoje dalyje paminėjo, kad, anot ieškovės, likvidavimo teismo tvarka procedūra Slovakijoje vidutiniškai trunka nuo trejų iki septynerių metų. Ji patikslino, kad ieškovė savo poziciją grindė dokumentais, statistiniais duomenimis ir Slovakijos bendrovės, kuri buvo analogiškoje padėtyje kaip ir ji, pavyzdžiu. Todėl negalima kaltinti Komisijos, kad ji ignoravo šį klausimą ir ieškovės poziciją šiuo atžvilgiu.

124 Be to, kalbant apie Komisijos turėtus įrodymus, reikia pažymėti, kad patys ieškovės atsiųsti duomenys neatitinka patikimumo ir nuoseklumo reikalavimų. Iš tikrųjų ieškovės Komisijai pateikti vertinimai apie likvidavimo teismo tvarka procedūros trukmę Slovakijoje yra bendri ir jais neatsižvelgta į šio atvejo ypatybes. Taip pat kai kurie iš šių vertinimų buvo apytikriai ir tam tikra apimtimi vieni kitų neatitiko. Ieškovė remiasi šio sprendimo 96 punkte minėtomis keturiomis ataskaitomis, kuriose ši trukmė buvo įvertinta atitinkamai ketveriais metais ir aštuoniais mėnesiais, laikotarpiu, apimančiu nuo trejų iki septynerių metų, arba daugiau nei šešeriais metais.

125 Ieškovė daro nuorodą ir į kitas ataskaitas, t. y. 2002 m. ir 2003 m. Komisijos ataskaitas apie Slovakijos Respublikos pažangą rengiantis stojimui į Sąjungą. Ieškovės nuomone, šiose ataskaitose Komisija nurodo trūkumus ir patobulinimus, kurie būtini Slovakijoje likvidavimo teismo tvarka ir bankroto procedūrų srityje. Tačiau reikia pažymėti,

kad šios Komisijos ataskaitos susijusios su likvidavimo teismo tvarka procedūromis Slovakijoje apskritai – neatsižvelgiant į šio atvejo ypatybes.

¹²⁶ Maža to, reikia pažymėti, kad kalbėdama apie su ja susijusios likvidavimo teismo tvarka procedūros galimą trukmę ieškovė nepaminėjo K ataskaitos rezultatų. Šioje byloje ieškovės pateiktoje K ataskaitoje nagrinėjama trukmė buvo įvertinta „apie 2 metai (atsižvelgiant į sąlygas ir administratoriaus (angl. trustee) darbą)“. Todėl reikia pažymėti, kad šis likvidavimo teismo tvarka procedūros trukmės vertinimas ne tik daug optimistiškesnis nei kiti ieškovės pateikti vertinimai, bet ir konkrečiai siejamas su ieškove.

¹²⁷ Pažymėtina ir tai, kad, kaip tvirtina Komisija, jeigu, kaip ir šioje byloje, debitorius turi nedaug kreditorių ir jeigu yra turto, kurio likvidacinė vertė teigiama, likvidavimo teismo tvarka procedūra gali būti įvykdyta greičiau nei vidutiniškai. Juo labiau taip yra šioje byloje, nes šalys sutaria, kad ieškovės įsiskolinimas Slovakijos mokesčių administracijai sudarė 99 % visų ieškovės įsiskolinimų ir kad minėta administracija turėjo privilegijuoto kreditoriaus statusą. Todėl Slovakijos mokesčių administracija būtų dariusi lemiamą įtaką likvidavimo teismo tvarka procedūros trukmei. Tiesa, ieškovė tvirtina, jog dėl didžiosios dalies jos turto savybių, geografinės buvimo vietos ir senumo būtų buvę sunku rasti pirkėją ir todėl būtų sulėtėjusi likvidavimo teismo tvarka procedūros eiga. Vis dėlto, kaip tai nurodė Komisija ginčijamo sprendimo 88 konstatuojamojoje dalyje, keletas aplinkybių, o ypač tai, kad, netekus alkoholinių ir spirituotų gėrimų gamybos ir perdirbimo licencijos, atsirado tam tikros ieškovės gamybos technikos naudotojas, įrodo, kad šis ieškovės teiginys nepagrįstas.

- 128 Galiausiai, kalbant apie tai, ar optimistiškiausias privatus kreditorius veikiau būtų pasirinkęs gauti 225 mln. SKK 2004 m. gruodžio mėn., nei galbūt gauti ne daugiau kaip 239 mln. SKK per laikotarpį, kuris gali apimti laikotarpį nuo „trumpesnio nei vidutiniškai“ iki septynerių metų, kaip tai nurodyta šio sprendimo 116–120 punktuose, reikia priminti, jog pajamos, gautos pardavus ieškovės turtą pagal likvidavimo teismo tvarka procedūrą, kaip jas įvertino Komisija, t. y. 275 mln. SKK buvo minimalus vertinimas. Todėl ieškovės skaičiavimai, atlikti atsižvelgiant į likvidavimo teismo tvarka procedūros trukmę, siejamą su pajamomis, kurias privatus kreditorius galėjo tikėtis gauti pardavęs ieškovės turtą pagal likvidavimo teismo tvarka procedūrą, su palūkanomis, yra nesvarbūs atsižvelgiant į aplinkybes šioje byloje ir ypač į atsargumą, su kuriuo minėtas pajamas vertino Komisija.
- 129 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad, kiek tai susiję su likvidavimo teismo tvarka procedūros trukme, Komisija nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos.
- 130 Antra, kalbant apie ieškovės argumentą, susijusį su tuo, kad Komisija neatsižvelgė į likvidavimo teismo tvarka procedūros išlaidas Slovakijoje ir trečiųjų asmenų ataskaitas šiuo klausimu, ieškovė tvirtina, kad pagal E ataskaitą šios išlaidos sudaro 22 % pajamų, gautų pardavus jos turtą, įvertintą 204 mln. SKK pagal likvidavimo teismo tvarka procedūrą, o pagal K ataskaitą – 28 % pajamų, gautų pardavus jos turtą, įvertintą 78 mln. SKK pagal tokią procedūrą.
- 131 Pirmiausia šiuo klausimu pažymėtina, kad ieškovės nurodomi 28 % yra akivaizdžiai neteisingi. Iš tikrųjų, kaip tai matyti iš K ataskaitos, pajamos, gautos pardavus ieškovės turtą pagal likvidavimo teismo tvarka procedūrą, remiantis III variantu, buvo įvertintos 100 mln. SKK. Apskaičiuodamas šias pajamas auditorius atėmė 22 mln. SKK,

t. y. likvidavimo teismo tvarka procedūros išlaidas. Taigi minėtos išlaidos sudarė 22 % pajamų, gautų pardavus jos turtą pagal tokią procedūrą, – o ne 28 %, kaip tvirtina ieškovė.

- ¹³² Ieškovė kaltina Komisiją ir tuo, kad Komisija iš pajamų, gautų pardavus jos turtą pagal likvidavimo teismo tvarka procedūrą, įvertintą 275 mln. SKK, atėmė 36 mln. SKK sumą kaip šios procedūros išlaidas. Tačiau, anot ieškovės, šie 36 mln. SKK buvo išlaidos, siejamos su pajamomis, gautomis pardavus jos turtą pagal likvidavimo teismo tvarka procedūrą, įvertintomis 204 mln. SKK.

- ¹³³ Šiuo klausimu pažymėtina, kad ginčijamo sprendimo 89 konstatuojamojoje dalyje Komisija nusprendė taip:

„Abejoti [E] ataskaitos patikimumu taip pat verčia ir susijusių su bankroto procedūra mokesčių, kurie būtų išskaičiuoti iš bendros pajamų sumos pardavus turtą, skaičiavimo metodas. Nors bendrovė [E] apskaičiavo 45 [milijonų] SKK sumą, reikalingą mokesčiams, [ieškovė] savo skaičiavimuose pateikia 36 [milijonų] SKK sumą, o [jos vidaus] auditorės [K] skaičiavimais ši suma siektų daugiausiai 22 [milijonus] SKK. Šie svyravimai verčia abejoti bendrovės [E] mokesčių skaičiavimo tikslumu, todėl abejonių kelia ir jos nurodyta pajamų suma bankroto procedūros atveju. Vis dėlto verta atkreipti dėmesį, kad turint omenyje [ieškovės] padėtį 2004 m. birželio 17 d., net jeigu mokesčių suma siektų 36 [milijonus] SKK, pajamos bankroto procedūros atveju būtų didesnės nei pasiūlyto susitarimo atveju gautos pajamos.“

134 Iš tikrųjų ieškovė pagrįstai kaltina Komisiją, kad ši palygino dvi vertes, susijusias su likvidavimo teismo tvarka procedūros išlaidomis, t. y. apskaičiuotą pagal E ataskaitą ir pagal K ataskaitą, neatsižvelgdama į tai, kad jos buvo apskaičiuotos proporcingai dviem absoliučioms vertėms, t. y. minėtose ataskaitose skirtingai įvertintoms pajamoms, gautoms padavus ieškovės turtą pagal likvidavimo teismo tvarka procedūrą. Todėl ieškovė pagrįstai ginčija ir priežastis, dėl kurių Komisija atmetė minėtų ataskaitų duomenis šiuo klausimu. Kaip matyti iš šio sprendimo 130 ir 131 punktų, minėtose dviejose ataskaitose likvidavimo procedūros teismo tvarka išlaidos sudarė 22 % sumos, gautinos pardavus ieškovės turtą pagal likvidavimo teismo tvarka procedūrą, nurodytos šiose ataskaitose.

135 Reikia atmesti kaip nepagrįstą ir Komisijos argumentą, kad ieškovė per tyrimo procedūrą tik patikslino, jog 203,6 mln. SKK pajamų atveju likvidavimo teismo tvarka administratoriaus išlaidos būtų buvusios 1,9 %, o visų kitų galimų išlaidų nenurodė. Iš tikrųjų iš 2005 m. spalio 24 d. ieškovės pastabų 50 punkto aiškiai matyti, kad ji nurodė, jog likvidavimo teismo tvarka išlaidos, sudarančios apie 18 %, siektų 32 mln. SKK, dar reikia pridėti likvidavimo teismo tvarka administratoriaus išlaidas, vertinamas apie 3,8 mln. SKK (t. y. 1,9 % pajamų, gautų pardavus ieškovės turtą pagal likvidavimo teismo tvarka procedūrą, įvertintų 203,6 mln. SKK).

136 Vis dėlto reikia pažymėti, kad ginčijamo sprendimo 89 konstatuojamojoje dalyje Komisija ne tik aiškiai atsižvelgė į tai, kad ieškovė nurodė likvidavimo teismo tvarka procedūros išlaidas sudarančią 36 mln. SKK sumą, bet ir teigia, jog netgi atėmus šias ieškovės turto pardavimo pagal tokią procedūrą išlaidas, Slovakijos institucijų gauta suma būtų buvusi didesnė už sumą, siūlytą pagal susitarimo procedūrą. Iš 2005 m. spalio 24 d. ieškovės pastabų 50 punkto matyti, kad 36 mln. SKK likvidavimo

teismo tvarka procedūros išlaidos buvo apskaičiuotos prie išlaidų likvidavimo teismo tvarka administratoriui pridėjus likvidavimo teismo tvarka išlaidas (3,8 mln. SKK + 32 mln. SKK = 35,8 mln. SKK). Be to, neginčytina, kad šis likvidavimo teismo tvarka procedūros išlaidų apskaičiavimas buvo grindžiamas pajamomis, gautinomis pardavus ieškovės turtą pagal minėtą likvidavimo teismo tvarka procedūrą, kurios įvertintos 204 mln. SKK.

- ¹³⁷ Taigi, kaip tai pripažįsta pati ieškovė rašytiniuose dokumentuose, likvidavimo teismo tvarka procedūros išlaidų ir pajamų, gaunamų pardavus debitoriaus turtą pagal tokią procedūrą, santykis mažėja minėtoms pajamoms didėjant. 36 mln. SKK laikydama suma, kurią reikia atimti iš pajamų, gautų pardavus ieškovės turtą pagal likvidavimo teismo tvarka procedūrą, t. y. iš 275 mln. SKK, Komisija atėmė dalį likvidavimo procedūros teismo tvarka išlaidų, lygią 13 % minėtų pajamų (275 mln. SKK – 36 mln. SKK = 239 mln. SKK). Jeigu Komisija būtų atėmusi 18 % tų pačių pajamų sudarančią sumą, t. y. sumą, kurią ieškovė laiko tinkama atsižvelgdama į 2004 m. Pasaulio banko ataskaitą, ji iš tikrųjų būtų turėjusi konstatuoti, kad pajamos, gautos pardavus ieškovės turtą pagal likvidavimo teismo tvarka procedūrą, iš jų atėmus su tuo susijusias išlaidas, būtų buvusios 225,5 mln. SKK. Tačiau, nors suma beveik lygi pagal susitarimą kreditoriams sumokėtai sumai, kaip minėta šio sprendimo 116–120 punktuose, reikia atsižvelgti į tai, kad Komisija labai atsargiai vertino pajamas, gautinas pardavus ieškovės turtą pagal likvidavimo teismo tvarka procedūrą. Todėl reikia nuspręsti, kad šioje byloje suma, kurią Slovakijos valdžios institucijos galėjo gauti pardavus ieškovės turtą pagal likvidavimo teismo tvarka procedūrą, atėmus su ja susijusias išlaidas, buvo neišvengiamai didesnė už sumą, kurią jos gavo pagal vykdomą susitarimą. Iš aukščiau pateiktų argumentų matyti, kad Komisija nepadarė akivaizdžios klaidos nuspręsdama, jog pajamos, gautos pardavus ieškovės turtą pagal likvidavimo teismo

tvarka procedūrą, iš jų atėmus su šia procedūra susijusias išlaidas, būtų buvusios didesnės nei Slovakijos institucijų pagal susitarimą gauta suma.

- 138 Trečia, negalima pritarti ieškovės argumentui, susijusiam su tuo, kad neatsižvelgta į papildomą darbą ir valdymo išlaidas, kurias ji būtų patyrusi pradėjus likvidavimo teismo tvarka procedūrą. Iš tikrųjų ieškovės teiginiai nepagrįsti jokiais įrodymais. Be to, ieškovė neginčija, kad, kaip tai tvirtina Komisija, nepaisant to, jog 2004 m. kovo 6 d. ieškovė neteko alkoholinių ir spirituotų gėrimų gamybos ir perdirbimo licencijos, ji ir toliau tęsė kitą gamybos ir platinimo veiklą, dėl kurios neišvengiamai ir buvo pasiekta apyvarta, leidžianti padengti išlaidų dalį, skirtą darbuotojams ir valdymui.
- 139 Ketvirta, kalbant apie ieškovės argumentą, susijusį su tuo, kad neatsižvelgta į precedentą Slovakijos spirituotų gėrimų rinkoje, t. y. į paskelbtą *Liehofruct* likvidavimą teismo tvarka, reikia konstatuoti, kad, priešingai nei tvirtina ieškovė, ginčijamame sprendime Komisija neignoravo šio precedento.
- 140 Iš tikrųjų, viena vertus, ginčijamo sprendimo 40 konstatuojamosios dalies 9 išnašoje, kiek tai susiję su ieškovės argumentais dėl likvidavimo teismo tvarka procedūros trukmės Slovakijoje ir pajamomis pardavus ieškovės aktyvus pagal likvidavimo teismo tvarka procedūrą Slovakijoje, Komisija pažymėjo, kad „[ieškovė] kaip pavyzdį nurodo bendrovę, kuri turi panašų turtą ir funkcionuoja tokioje pačioje srityje <...>“. Taigi iš

2005 m. spalio 24 d. ieškovės pastabų matyti, kad vienintelis precedentas Slovakijoje, kuriuo ji rėmėsi, susijęs su *Liehofruct*. Todėl reikia manyti, kad ginčijamame sprendime Komisijos minėtas pavyzdys susijęs su *Liehofruct* likvidavimu teismo tvarka.

- ¹⁴¹ Kita vertus, iš 2005 m. spalio 24 d. ieškovės pastabų 43 punkto matyti, kad šiame tyrimo procedūros etape ji Komisijai neatsiuntė informacijos, leidžiančios konstatuoti, kad, kaip teigia ieškovė, *Liehofruct* padėtis buvo analogiška jos padėčiai.
- ¹⁴² Be to, ieškovė klaidingai tvirtina, kad Komisija turėjo išnagrinėti šį konkretų klausimą ir tai, kad ji to nepadarė, yra akivaizdi klaida. Iš tikrųjų pagal teismų praktiką Komisija nėra įpareigota savo iniciatyva ir remdamasi spėjimais nustatyti, kokios aplinkybės jai galėjo būti nurodytos (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 48 punkte minėto Sprendimo *Fleuren Compost prieš Komisiją* 49 punktą ir nurodytą teismų praktiką).
- ¹⁴³ Galiausiai, priešingai nei tvirtina ieškovė, iš Komisijos rašytinių dokumentų nematyti, jog ši tvirtina, kad pardavus ieškovės turtą pagal likvidavimo teismo tvarka procedūrą būtų gautos pajamos, atitinkančios rinkos kainą. Iš atsiliepimo į ieškinį 123 punkto matyti, kad Komisija tik tvirtino, jog, turint omeny Slovakijos mokesčių administracijos privilegijuoto kreditoriaus statusą, ši administracija galėjo gauti apie 100 % pajamų, gautų pardavus ieškovės turtą pagal likvidavimo teismo tvarka procedūrą, kaip jos įvertintos prieš atsiliepimo į ieškinį 123 punktą pateiktoje lentelėje, atsižvelgiant į rinkos kainą ir pritaikius likvidumo koeficientus. Be to, kaip tai matyti iš ginčijamo sprendimo ir, be kita ko, iš jame pateiktos 4 lentelės, Komisija neginčijo, kad, norint įvertinti ieškovės turto rinkos vertę, šio turto buhalterinei vertei reikėjo taikyti likvidumo koeficientą.

¹⁴⁴ Penkta, kalbant apie ieškovės argumentą, susijusį su tuo, kad neatsižvelgta į 2004 m. Slovakijos teisingumo ministerijos ataskaitą, pagal kurią privilegijuotiems kreditoriams iš nemokių debitorių labai retai pavykdavo susigrąžinti daugiau kaip 5–10 % skolų pagal likvidavimo teismo tvarka procedūrą, reikia pažymėti, jog, kaip tvirtina Komisija, minėta ataskaita buvo bendro pobūdžio ir neskirta konkrečiam ieškovės padėties ir jos pagrindinio kreditoriaus, t. y. Slovakijos mokesčių administracijos, pozymių vertinimui. Be to, per nagrinėjamos priemonės tyrimo procedūrą Slovakijos Respublikos Komisijai atsiųsta informacija buvo susijusi būtent su konkrečia ieškovės padėtimi ir joje buvo atsižvelgiama į ieškovės pagrindinio kreditoriaus konkrečias savybes. Todėl negalima kaltinti Komisijos, kad ji padarė akivaizdžią klaidą neatsižvelgusi į 2004 m. Slovakijos teisingumo ministerijos ataskaitą.

¹⁴⁵ Galiausiai, šešta, kalbant apie ieškovės argumentą, kad vertinimu, kurio ji neginčija, jog 2004 m. birželio 17 d. ji turėjo [konfidencialu] SKK grynųjų pinigų, buvo atsižvelgta į *Old Herold* jai taikytą mokėjimo terminų atidėjimą pateikus susitarimo pasiūlymą, reikia pažymėti, kad, kaip tai pastebi Komisija, šis teiginys bylos medžiagoje nepagrįstas jokių įrodymų, leidžiančiu daryti išvadą, jog Komisija turėjo atsižvelgti į dėl šio atidėjimo turimą grynųjų pinigų dalį.

¹⁴⁶ Iš tikrųjų pirmiausia iš bylos medžiagos nematyti, kad per procedūrą ieškovė stengėsi informuoti Komisiją apie šį konkretų klausimą. Paskui, kaip ir Komisija, reikia nuspręsti, kad pagrindimai, kuriuos ieškovė mėgina pateikti savo rašytiniuose dokumentuose vertindama grynųjų pinigų sumą, kurią turi dėl *Old Herold* jai taikyto mokėjimo terminų atidėjimo, yra painūs ar netgi prieštaringi.

147 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kaip tai padarė ir Komisija, jog ieškinyje ieškovė tvirtina, kad 2004 m. liepos 31 d. *Old Herold* kreditas buvo [konfidencialu] SKK ir kad šis kreditas toliau augo, kol pasiekė [konfidencialu] SKK sumą susitarimo vykdymo momentu, t. y. 2004 m. gruodžio mėnesį. Todėl ieškovė pati sau prieštarauja dabar teigdama, jog nebuvo galima atsižvelgti į visą ar didelę dalį 2004 m. birželio 17 d. turėtų jos grynųjų pinigų, nes tai lėmė *Old Herold* jai taikytas mokėjimo terminų atidėjimas. Šiuo atveju, tai, kad grįsdama penktąjį ieškinio pagrindą ieškovė teigia, kaip tai priminta šio sprendimo 104 punkte, kad bet kuriuo atveju šie gryniesi pinigai buvo rezervuoti Slovakijos mokesčių administracijai, dar labiau atkreipia dėmesį į tai, kad jos argumentai šiuo klausimu painūs ir prieštaringi. Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, reikia nuspręsti, kad akivaizdu, jog ieškovė negali pagrįsti priežasčių, dėl kurių negalima atsižvelgti į 2004 m. birželio 17 d. jog turėtus grynuosius pinigus per galimą likvidavimo teismo tvarka procedūrą.

148 Be to, iš ginčijamo sprendimo 4 lentelėje, kuri parengta, kaip tai matyti iš ginčijamo sprendimo 80 ir 82 konstatuojamųjų dalių, be kita ko, taikant likvidumo koeficientą ir remiantis E ataskaitoje pateiktais duomenimis, kiek tai susiję su padėtimi 2004 m. kovo 31 d., pateiktų duomenų matyti, kad, viena vertus, nuo 2004 m. kovo 31 d. iki 2004 m. birželio 17 d. ieškovės atsargų buhalterinė vertė sumažėjo 125 mln. SKK, t. y. kiek daugiau kaip 40 %. Todėl ieškovės atsargų pardavimo sąlygos tarp šių dviejų datų buvo daug palankesnės, nei tos, kurios nurodytos E ataskaitoje, kurioje taikytas 20 % likvidumo koeficientas. Kita vertus, nuo 2004 m. kovo 31 d. iki 2004 m. birželio 17 d. ieškovės grynųjų pinigų buhalterinė vertė išaugo 111 mln. SKK. Šiomis aplinkybėmis ir, kadangi ieškovė nepateikė jokios informacijos, negalima kaltinti Komisijos, kad ji nusprendė, jog grynųjų pinigų padaugėjo dėl to, kad per šį laikotarpį parduota atsargų.

Dėl likusios dalies, ieškovė neginčija, kad pardavus atsargas įmonei *Old Herold* gauta [konfidencialu] SKK pajamų. Vis dėlto ji tvirtina, kad šis pardavimas buvo grindžiamas ilgalaikiu susitarimu su *Old Herold* bei šios įmonės tikėjimu, kad susitarimas bus sėkmingas. Į tokį teiginį negalima atsižvelgti, nes per nagrinėjamos priemonės tyrimo procedūrą nebuvo pateikta jokių argumentų jam pagrįsti.

- 149 Iš viso to, kas pasakyta, matyti, jog atsižvelgiant į tai, kad nepagrįstas nė vienas ieškovės argumentas, pateiktas ketvirtajam ieškinio pagrindui pagrįsti, ji neįrodė, kad Komisija padarė akivaizdžią teisės klaidą dėl to, kad nusprendė, jog likvidavimo teismo tvarka procedūra buvo palankesnė nei susitarimo procedūra.
- 150 Be to, ginčijamo sprendimo analizė, kiek ji susijusi su likvidavimo teismo tvarka procedūros palankumo, palyginti su susitarimo procedūra, vertinimu, nekelia abejonių dėl įrodymų, kuriais Komisija rėmėsi, tikslumo bei jų patikimumo ir nuoseklumo. Priešingai, minėti įrodymai yra svarbi informacija, kuria Komisija pagrįstai rėmėsi savo išvadai, kad šioje byloje nebuvo tenkinamas privataus kreditoriaus rinkos ekonomikoje kriterijus, pagrįsti.
- 151 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad ieškovės argumentus, pateiktus ketvirtajame ieškinio pagrinde, kiek jais siekiama įrodyti, kad Komisija klaidingai nusprendė, jog likvidavimo teismo tvarka procedūra buvo palankesnė nei susitarimo procedūra, reikia atmes-
ti kaip nepagrįstus.

Dėl argumentų, nagrinėjamų šeštajame ieškinio pagrinde, kiek jie susiję su likvidavimo teismo tvarka procedūra

— Šalių argumentai

- ¹⁵² Ieškovė teigia, kad Komisija neįrodė, jog Slovakijos Respublika nesielgė kaip privatus kreditorius, tik rėmėsi tuo, kad ieškovė nepateikė šią poziciją pagrindžiančių įrodymų, ir taip klaidingai ieškovei perkėlė įrodinėjimo pareigą. Komisija neatsižvelgė ir į „[Teisingumo Teismo] nustatytas teisės taisykles taikant privataus kreditoriaus kriterijų“.
- ¹⁵³ Konkrečiau kalbant, siekdama įvertinti, ar atsisakymas išieškoti skolą gavėjui suteikia konkurencinį pranašumą, kaip tai matyti iš šio sprendimo 114 punkte minėto Sprendimo *HAMSA prieš Komisiją* 170 punkto, Komisija visų pirma turėjo nustatyti, ar atsisakyta išieškoti akivaizdžiai didesnę skolą, nei ta, kurią būtų nustatęs atsargiai veikiantis ir pesimistiškai nusiteikęs privatus kreditorius. Išvadą, kad šioje byloje nebuvo tenkinamas privataus kreditoriaus rinkos ekonomikoje kriterijus ir todėl atsisakymas išieškoti skolą yra valstybės pagalba, Komisija turėjo pagrįsti pateikdama „objektyvų ekonominį įrodymą“, kurį Bendrasis Teismas galėtų nagrinėti. Nei atitinkama valstybė narė, nei gavėjas, kuriam taikytas minėtas atsisakymas išieškoti skolą, neturi pateikti įrodymų, kad tai nėra valstybės pagalba.
- ¹⁵⁴ Todėl šioje byloje Komisija ne tik padarė klaidingas išvadas dėl nepriklausomų trečiųjų asmenų pateiktų ataskaitų, kurias atsiuntė ieškovė, bet ir neįvykdė savo pareigos pateikti įrodymus savo nuomonei, jog likvidavimo teismo tvarka procedūra buvo

palankesnė nei susitarimo procedūra, pagrįsti. Bet kuriuo atveju Komisija neįrodė, kad susitarimu buvo atsisakyta akivaizdžiai didesnių skolų, nei būtų atsisakęs atsargiai veikiantis ir pesimistiškai nusiteikęs privatus kreditorius. Komisija remdamasi pateiktais įrodymais tik padarė išvadą, kad buvo didelė tikimybė, jog pardavus ieškovės aktyvus pagal likvidavimo teismo tvarka procedūrą kreditoriai būtų gavę didesnes „pajamas“, nei pagal susitarimą sumokėtos sumos. Taip pat Komisija neatsižvelgė į teiginį, nurodytą 2002 m. lapkričio 27 d. Komisijos sprendime 2003/283/EB dėl Ispanijos Karalystės taikytų priemonių *Refractarios Especiales SA* (OL L 108, 2003, p. 21, toliau – Sprendimas *Refractarios Especiales*), pagal kurį privatus kreditorius veikia atsargiai ir yra nusiteikęs pesimistiškai. Todėl toks kreditorius teiktų daug reikšmės likvidavimo teismo tvarka procedūrų Slovakijoje „neigiamam įvaizdžiui“.

¹⁵⁵ Taip pat ieškovė tvirtina, kad rašytiniuose dokumentuose Komisija ją klaidingai ne kartą kaltino, jog per tyrimą ji nepateikė įrodymų. Šis argumentas parodo, pirma, Komisijos darbo spragas ir, antra, tai, kad Komisija nesupranta EB sutartyje jai nustatytų pareigų.

¹⁵⁶ Įstojusios į bylą šalies palaikoma Komisija prašo atmesti visus šeštajam ieškinio pagrindui pagrįsti ieškovės pateiktus argumentus, kiek jie susiję su likvidavimo teismo tvarka procedūra.

— Bendrojo Teismo vertinimas

- ¹⁵⁷ Argumentus, nagrinėjamus šeštajame ieškinio pagrinde, kiek jais siekiama įrodyti, kad Komisija klaidingai nusprendė, jog likvidavimo teismo tvarka procedūra buvo palankesnė nei susitarimo procedūra, galima apibendrinti taip: pirma, ieškovė kaltina Komisiją, kad nuspręsdama, jog Slovakijos Respublika nesiėlgė kaip privatus kreditorius, ji rėmėsi tik tuo, kad ieškovė nepateikė savo poziciją pagrindžiančių įrodymų; antra, ieškovė mano, kad Komisija neteisingai taikė privataus kreditoriaus rinkos ekonomikoje kriterijų.
- ¹⁵⁸ Visų pirma, kalbant apie ieškovės argumentą, kad nuspręsdama, jog Slovakijos Respublika nesiėlgė kaip privatus kreditorius, Komisija rėmėsi tik tuo, kad ieškovė nepateikė savo poziciją pagrindžiančių įrodymų, pirmiausia reikia pažymėti, kad, kaip tai priminta šio sprendimo 142 punkte, pagalbos priemonių kontrolės srityje Komisija nėra įpareigota savo iniciatyva ir remdamasi spėjimais nustatyti, kokios aplinkybės jai galėjo būti nurodytos.
- ¹⁵⁹ Antra, iš bylos medžiagos matyti, kad per EB 88 straipsnyje numatytą ikiteisminę procedūrą keletą kartų ne tik laiškuose, bet ir per 2006 m. kovo 28 d. susirinkimą ieškovei buvo suteikta galimybė Komisijai pateikti visą turimą informaciją, kad Komisija galėtų spėti, kokių veiksmų imtis ateityje.

- 160 Trečia, iš ginčijamo sprendimo, o būtent iš jo 78–92 konstatuojamųjų dalių, matyti, kad per EB 88 straipsnyje numatytą ikiteisminę procedūrą Komisija atsižvelgė į ieškovės jai pateiktą informaciją nustatydamą, ar pajamos, gautos pardavus ieškovės turtą per likvidavimo teismo tvarka procedūrą, būtų buvusios mažesnės nei gautos vykdant susitarimą.
- 161 Ketvirta, kalbant apie ieškovės teiginį, jog Komisija ne tik padarė klaidingas išvadas dėl jai atsiųstų nepriklausomų trečiųjų asmenų pateiktų ataskaitų, bet ir neįvykdė pareigos pateikti įrodymus savo nuomonei, jog likvidavimo teismo tvarka procedūra buvo palankesnė nei susitarimo procedūra, pagrįsti, iš šio sprendimo 123–151 punktuose pateiktų argumentų matyti, kad šis teiginys nepagrįstas.
- 162 Penkta, pažymėtina, kad, nors sprendimo pradėti formalią tyrimo procedūrą 38 punkte Komisija nurodė, kad aktyvų, į kuriuos Slovakijos valdžios institucijos turi pirmenybės teisę, vertė yra apie 397,5 mln. SKK, ginčijamame sprendime ji ne tik nurodė, kad, pasak ieškovės, Slovakijos valdžios institucijoms užtikrintų aktyvų vertė yra 194 mln. SKK (žr. ginčijamo sprendimo 87 konstatuojamąją dalį), bet ji į šią sumą atsižvelgė ir palygindama sumą, pardavus ieškovės turtą pagal likvidavimo teismo tvarka procedūrą, su vykdant susitarimą gauta suma.
- 163 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad negalima pritarti ieškovės argumentui, jog nuspręsdama, jog Slovakijos Respublika nesielgė kaip privatus kreditorius, Komisija rėmėsi tik tuo, kad ieškovė nepateikė savo poziciją pagrindžiančių įrodymų.

164 Antra, kalbant apie ieškovės argumentą, kad Komisija neteisingai taikė privataus kreditoriaus rinkos ekonomikoje kriterijų, reikia pažymėti, kad, pirma, ieškovė, remdamasi šio sprendimo 114 punkte minėtu Sprendimu *HAMSA prieš Komisiją*, klaidingai teigia, jog siekdama įvertinti, ar atsisakymas išieškoti skolą gavėjui suteikia konkurencinį pranašumą, Komisija turėjo įrodyti, kad atsisakyta išieškoti akivaizdžiai didesnę skolą, nei ta, kurią būtų nustatęs atsargiai veikiantis ir pesimistiškai nusiteikęs privatus kreditorius.

165 Viena vertus, kaip priminta šio sprendimo 114 punkte, atsisakiusi išieškoti skolą viešojoje institucija, kokia yra vietos mokesčių administravimo institucija, turi būti prilyginama privačiam kreditoriui, siekiančiam, kad būtų sumokėtos sumos, kurias jam skolingas finansinių sunkumų patiriantis debitorius. Šiuo atveju ieškovė negali remtis Sprendimu *Refractarios Especiales*, kad pagrįstų savo teiginį, jog privatus kreditorius veikia atsargiai ir yra pesimistiškai nusiteikęs. Iš tikrųjų tame sprendime Komisija paprasčiausiai nusprendė, kad aptariamas aplinkybes reikėjo nagrinėti „atsargiai ir nusiteikus pesimistiškai bei remiantis privataus kreditoriaus principu“ (žr. Sprendimo *Refractarios Especiales* 62 konstatuojamąją dalį). Todėl minėtame sprendime Komisija tikrai ne apibūdino privatų kreditorių kaip atsargų ir pesimistiškai nusiteikusį, o aiškiai išskyrė konkretaus atvejo du nagrinėjimo kriterijus, t. y., pirma, kad nagrinėti reikia žvelgiant atsargiai ir nusiteikus pesimistiškai ir, antra, kad reikia nagrinėti atsižvelgiant į privataus kreditoriaus rinkos ekonomikoje kriterijų. Taigi ieškovės teiginys, kad privatus kreditorius veikia atsargiai ir nusiteikęs pesimistiškai, nepagrįstas.

166 Kita vertus, kalbant apie tai, ar Komisija turėjo įrodyti, kad vykdant susitarimą iš ieškovės atsisakyta išieškoti akivaizdžiai didesnę skolą nei ta, kurią iš jos būtų atsisakęs išieškoti privatus kreditorius, reikia priminti, jog, kaip minėta šio sprendimo 116–120 punktuose, pajamos, gautos ieškovės turtą pardavus pagal likvidavimo teismo tvarka procedūrą, kaip jas įvertino Komisija, t. y. 275 mln. SKK, yra minimalus įvertinimas. Taip pat, kaip pažymėta šio sprendimo 121 punkte, reikia atsižvelgti į tai, kad jeigu po likvidavimo teismo tvarka procedūros pajamų, gautų pardavus debitoriaus turtą, nepakanka visiems kreditorių reikalavimams patenkinti, tai jie bet kuriuo atveju

gali reikalauti, kad šis debitorius grąžintų likusias skolas. Todėl Komisijos nurodytomis pajamomis pardavus ieškovės turtą pagal likvidavimo teismo tvarka procedūrą, t. y. 275 mln. SKK negalima remtis vertinant, ar ši suma būtų buvusi didesnė nei gauta pagal 2004 m. liepos 9 d. patvirtintą susitarimą. Atsižvelgiant į Slovakijos Respublikos turimas garantijas, taip pat, kaip tai konstatuota šio sprendimo 148 punkte, į tai, kad nuo 2004 m. kovo mėn. iki 2004 m. birželio mėn. ieškovės atsargų pardavimo sąlygos buvo daug palankesnės nei nurodytos E ataskaitoje, ir į 2004 m. birželio 17 d. ieškovės turėtus grynuosius pinigus, protinga nuspręsti, jog pajamos, gautos pardavus ieškovės turtą pagal likvidavimo teismo tvarka procedūrą būtų daug didesnės nei vykdant susitarimą gauta suma. Todėl Komisija teisingai nusprendė, kad šiuo atveju nebuvo tenkinamas privataus kreditoriaus rinkos ekonomikoje kriterijus.

¹⁶⁷ Antra, ieškovė neteisingai kaltina Komisiją, kad ji nepateikė „objektyvaus ekonominio įrodymo“ savo išvadoms, susijusioms su privataus kreditoriaus rinkos ekonomikoje kriterijumi, pagrįsti. Iš tikrųjų, kaip tai priminta šio sprendimo 108 punkte, šio kriterijaus taikymui reikia atlikti sudėtingą ekonominį vertinimą. Kaip nurodyta šio sprendimo 109 ir 110 punktuose, šiuo klausimu Komisija turi diskreciją ir, nors Sąjungos teismas gali kontroliuoti Komisijos ekonominių duomenų aiškinimą, atlikdamas šią kontrolę jis negali Komisijos vertinimo pakeisti savuoju. Todėl negalima reikalauti iš Komisijos pateikti „objektyvų ekonominį įrodymą“, kad pagrįstų savo išvadas, susijusias su privataus kreditoriaus rinkos ekonomikoje kriterijaus taikymu.

¹⁶⁸ Iš to, kas pasakyta, matyti, kad negalima pritarti ieškovės argumentui, jog Komisija neteisingai taikė privataus kreditoriaus rinkos ekonomikoje kriterijų. Todėl visus

argumentus, nagrinėjamus šeštajame ieškinio pagrindu, kiek jais siekiama įrodyti, kad Komisija klaidingai nusprendė, jog likvidavimo teismo tvarka procedūra buvo palankesnė nei susitarimo procedūra, reikia atmesti.

Dėl septintajame ieškinio pagrindu nagrinėjamų argumentų, kiek jie susiję su likvidavimo teismo tvarka procedūra

— Šalių argumentai

¹⁶⁹ Iš esmės ieškovė kaltina Komisiją, kad ši neatliko kruopštaus tyrimo ir neįvertino ieškovės jai atsiųstų ataskaitų.

¹⁷⁰ Ieškovė teigia, jog atsižvelgiant į tai, kad Komisija padarė išvadą, jog jos atsiųstos ataskaitos, ir ypač E ataskaita, buvo nepatikimos dėl „konkrečių prieštaravimų“, Komisija jos turėjo paprašyti paaiškinimų dėl pateiktų duomenų bei gauti eksperto nuomonę dėl E ataskaitos ar dėl viso susitarimo, o ieškovė būtent tai ir siūlė. Dėl to, kad Komisija nepaprašė paaiškinimų, ginčijamas sprendimas „visiškai neįtikinamas“ ir yra Komisijos pareigos atlikti kruopštų ir nešališką tyrimą bei ištirti turimus įrodymus „sunkus pažeidimas“.

- 171 Iš tikrųjų nepagrįstas nė vienas Komisijos teiginys siekiant įrodyti, kad E ataskaita nepatikima. Negalima kaltinti E bendrovės, kad ji naudojo 2004 m. kovo 31 d. duomenis, nes 2004 m. gegužės mėn. rengiant minėtą ataskaitą buvo prieinami tik šie duomenys.
- 172 Komisija klaidingai kaltino E bendrovę, kad ji savo ataskaitoje taikė pernelyg mažą atsargų likvidumo koeficientą, t. y. 20 %. Kita vertus, ieškovė tvirtina, kad teismo paskirtas likvidatorius nebūtų pardavęs galutinių produktų atsargų už sutartinę kainą bei primena, kad pusgaminių ir pirminių žaliavų atsargos buvo netinkamos parduoti. Kita vertus, ji teigia, kad E bendrovė nusprendė, jog grąža pardavus atsargas buvo mažesnė kaip 20 %.
- 173 Kalbėdama apie trumpalaikius kreditus ieškovė pažymi, jog E ataskaitoje apskaičiuota, kad „pelnas“ iš jų viršijo 20 %. Taip pat ji teigia, kad didelė dalis E ataskaitoje nurodytų kreditų buvo neišieškotini ir turėjo būti nurašyti. Be to, iš trumpalaikių kreditų „visos nominalios vertės“ reikėjo atimti 10 mln. SKK, nes ši suma buvo mokestinė skola, kurią atsisakyta išieškoti. Galiausiai ieškovė teigia, kad ginčijamo sprendimo 86 konstatuojamojoje dalyje taikytas dvigubas perskaičiavimas „neatitinka tikrovės“.
- 174 Taip pat, kiek tai susiję su nerealizuotino turto likvidumo koeficientu ir įkeisto turto verte, Komisija, remdamasi įkeisto turo verte, teigė, kad pagal likvidavimo teismo tvarka procedūrą turto vertė yra didesnė, nei ta, kuri gaunama pritaikius E ataskaitoje naudotą 45 % koeficientą. Šis koeficientas reiškia, kad suinteresuotumas nagrinėjama įranga minimalus, kad ji blogos būklės, pasenusi ar nusidėvėjusi. Komisija įkeisto

turto vertės negali prilyginti sumoms, kurias Slovakijos mokesčių administracija gali tikėtis gauti po likvidavimo teismo tvarka procedūros. Kiekvienas protingas privatus kreditorius būtų suvokęs, kad iš tikrųjų ilgalaikio turto buhalterinė vertė yra didesnė nei reali rinkos vertė, ypač priverstinio pardavimo atveju. Kituose sprendimuose valstybės pagalbos srityje Komisija pripažino, kad egzistuoja esminis skirtumas tarp kainos, kai turtą parduoda teismo paskirtas likvidatorius, ir rinkos kainos. Sprendime *Refractarios Especiales* ji netgi tvirtino, kad likvidavimo teismo tvarka atveju tikimybė, kad reali vertė bus labai maža, patvirtina tai, kad ir kiti kreditoriai sutiko atsisakyti išieškoti labai didelę dalį skolos.

- ¹⁷⁵ Galiausiai, kalbėdama apie tai, kad Komisija nusprendė atmesti tiek K ataskaitą, tiek ir H ataskaitą kaip įrodymus, pagrindžiančius ar paneigiančius ieškovės teiginį, kad privataus kreditoriaus rinkos ekonomikoje kriterijus tenkinamas, ieškovė pažymi, kiek tai susiję su pirmąja ataskaita, kad Komisija neprašė jos atsiųsti ir nepaaiškino, kodėl ji tariamai prieštarauja E ataskaitai. Taip pat ir atmesdama H ataskaitą Komisija neatsižvelgė į tai, kad pagal likvidavimo teismo tvarka procedūrą skolų išieškojimo terminai gali būti labai ilgi ir kad, kaip nurodyta minėtoje ataskaitoje, **[konfidencialu]**. Komisija nepateikė jokių įrodymų, paneigiančių H ataskaitoje pateiktus teiginius.

- ¹⁷⁶ Įstojusios į bylą šalies palaikoma Komisija ginčija visus septintajam ieškinio pagrindui pagrįsti ieškovės pateiktus argumentus, kiek jais siekiama įrodyti, kad Komisija klaidingai nusprendė, jog likvidavimo teismo tvarka procedūra buvo palankesnė nei susitarimo procedūra.

— Bendrojo Teismo vertinimas

- 177 Visų pirma, kalbant apie ieškovės argumentą, susijusį su tuo, kad Komisija nusprendė, jog ieškovės atsiųstos ataskaitos buvo nepatikimos dėl „konkrečių prieštaravimų“, kad ji turėjo prašyti paaiškinimų dėl pateiktų duomenų ir gauti ekspertų nuomonę apie E ataskaitą ar apie visą susitarimą, o tai ieškovė konkrečiai ir siūlė, šiam argumentui negalima pritarti.
- 178 Iš tikrųjų pagal teismų praktiką per valstybės pagalbos kontrolės procedūrą kitų nei atitinkama valstybė narė suinteresuotųjų asmenų vaidmuo yra tik pateikti Komisijai visą informaciją, reikalingą jos tolesniems veiksams (1973 m. liepos 12 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Vokietiją*, 70/72, Rink. p. 813, 19 punktas). Todėl suinteresuotieji asmenys negali patys tiesiogiai dalyvauti diskusijose su Komisija, kaip tai gali daryti ta valstybė narė (Sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, Rink. p. I-1719, 59 punktas ir šio sprendimo 49 punkte minėto Sprendimo *Falck ir Acciaierie di Bolzano prieš Komisiją* 82 punktas).
- 179 Be to, jokioje valstybės pagalbos kontrolės procedūrą reglamentuojančioje nuostatoje pagalbos gavėjui, kaip vienam iš suinteresuotųjų asmenų, nenumatyta ypatingas vaidmuo. Šiuo klausimu pažymėtina, kad valstybės pagalbos kontrolės procedūra nėra vykdoma pagalbos gavėjo ar gavėjų „atžvilgiu“, o tai reikštų, kad šis ar šie gali naudotis teisei į gynybą prilyginamomis teisėmis (šio sprendimo 49 punkte minėto Sprendimo *Falck ir Acciaierie di Bolzano prieš Komisiją* 83 punktas).
- 180 Galiausiai, kaip tai priminta šio sprendimo 49 ir 50 punktuose, ginčijamo sprendimo teisėtumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į informaciją, kurią Komisija turėjo tuo metu, kai jį priėmė, o atitinkama valstybė narė ir, jeigu reikia, pagalbos gavėjas turi

pateikti informaciją, įrodančią, kad ši pagalba suderinama su bendrąja rinka ir prireikęs nurodyti specifines aplinkybes, susijusias su jau suteiktos pagalbos susigrąžinimu, jeigu Komisija reikalauja susigrąžinti.

¹⁸¹ Iš to, kas pasakyta, matyti, kad ieškovė klaidingai teigia, jog tai, kad Komisija neprašė pateikti paaiškinimų, yra Komisijos pareigos atlikti kruopštų ir nešališką tyrimą bei ištirti turimus įrodymus sunkus pažeidimas.

¹⁸² Antra, ieškovės argumentą, susijusį su tuo, kad negalima kaltinti E bendrovės, jog ši naudojo 2004 m. kovo 31 d. duomenis, reikia atmesti kaip netinkamą, nes, kaip tai nurodyta šio sprendimo 86 punkte, vietos mokesčių administravimo institucijos sprendimas patvirtinti susitarimą buvo priimtas 2004 m. liepos 9 dieną. Todėl Komisija tuo metu turėjo tik gauti naujesnius duomenis, kad galėtų patikrinti, ar šiuo atveju tenkinamas privataus kreditoriaus rinkos ekonomikoje kriterijus.

¹⁸³ Tačiau Slovakijos Respublika Komisijai atsiuntė 2004 m. birželio 17 d. duomenis, Slovakijos mokesčių administracijos surinktus per 2004 m. birželio 21 d. patikrinimą vietoje, kurių patikimumo ieškovė neginčijo. Galiausiai reikia pažymėti, kad, nors, kaip tvirtina ieškovė, E ataskaita buvo rengiama 2004 m. gegužės mėnesį, pati ieškovė nurodo, kad šios ataskaitos projektas buvo pateiktas Slovakijos mokesčių administracijai 2004 m. birželio mėn. pabaigoje, o galutinė tos ataskaitos versija buvo atsiųsta 2004 m. liepos 7 dieną.

184 Todėl šiomis dviem datomis, kurios ankstesnės už 2004 m. liepos 9 d. posėdį dėl susitarimo, ieškovė, o todėl ir E bendrovė, turėjo 2004 m. birželio mėn. duomenis, surinktus Slovakijos mokesčių administracijos 2004 m. birželio 21 d., ir ieškovė negalėjo nežinoti, kad šie duomenys iš tikrųjų nustatyti vietos mokesčių administravimo institucijos tarnybų. Todėl ieškovė pati arba per E bendrovę tikrai galėjo parengti panašią į ginčijamame sprendime pateiktą 4 lentelę, kad įvertintų savo finansinės padėties raidą nuo 2004 m. kovo mėn. ir ji tai galėjo padaryti dar iki 2004 m. birželio 17 dienos.

185 Trečia, negalima pritarti ieškovės argumentui, kad Komisija klaidingai kaltino E bendrovę, jog ši savo ataskaitoje taikė pernelyg mažą atsargų likvidumo koeficientą, t. y. 20%.

186 Pagal ginčijamo sprendimo 85 konstatuojamąją dalį:

„Komisija nustatė, kad [ieškovė] 2004 m. buvo pajėgi pasiekti [mažiau negu 150 milijonų] SKK sumą nuo atsargų išpardavimo <...>. Tai yra daugiau kaip [40–50] % atsargų finansinės [buhalterinės] vertės, kuria rėmėsi [E bendrovė] savo vertinimuose. Tai reikšmingai patvirtina teiginį, kad 20 % likvidumo veiksnys yra per žemas. 2004 m. balanso pokytis atsargų atžvilgiu patvirtina šią išvadą. Be to, [ieškovė] savo verslo plane pati numatė pajamas nuo atsargų išpardavimo 2004 m. kovo–gegužės mėn., kurios siektų [mažiau negu 110 milijonų] SKK <...>. [E bendrovė] nepaisė šitų skaičiavimų. Galiausiai, [ieškovės] veiklos pobūdis leidžia manyti, kad atsargos buvo gaminamos kaip galutinis produktas, kurį nėra sudėtinga parduoti tiesiogiai platintojams arba vartotojams, bet ne kaip pusiau užbaigtas produktas, kuris reikalauja tolesnio apdirbimo.“

¹⁸⁷ Be to, kaip pažymėta šio sprendimo 119 punkte, ieškovės atsargų buhalterinė vertė sumažėjo 125 mln. SKK, t. y. sumažėjo 60 %, palyginti su 2004 m. kovo mėn. buvusiomis atsargomis. Todėl, be ginčijamo sprendimo 85 konstatuojamojoje dalyje Komisijos pateiktų kitų dviejų įrodymų, Komisija turėjo pakankamai patikimos ir įtikinančios informacijos, kad suabejotų ieškovės atsargoms E bendrovės taikytu 20 % likvidumo koeficientu pagal 2004 m. kovo mėn. duomenis.

¹⁸⁸ Ketvirta, reikia atmesti ieškovės kaltinimus, pateiktus dėl trumpalaikių kreditų. Visų pirma, priešingai nei tvirtina ieškovė, iš E ataskaitos nematyti, jog jos rengėjas nusprendė, kad „pajamos“ iš minėtų kreditų viršytų 20 %. Šis kaltinimas neturi faktinio pagrindo. Paskui, ji tvirtina, kad ginčijamo sprendimo 86 konstatuojamojoje dalyje taikytas dvigubas perskaičiavimas „neatitinka tikrovės“. Kadangi ieškovė šio kaltinimo visiškai nepagrindė, jį reikia atmesti kaip nepagrįstą. Galiausiai taip pat ir dėl ieškovės tvirtinimų, kad, viena vertus, didelė dalis E bendrovės ataskaitoje nurodytų skolų nebuvo išieškotinos ir turėjo būti nurašytos, o, kita vertus, iš trumpalaikių kreditų „visos nominalios vertės“ reikėjo atimti 10 mln. SKK, nes ši suma buvo mokestinė skola, kurios mokėjimas atidėtas.

¹⁸⁹ Penkta, kalbant apie ieškovės argumentą, kad, kiek tai susiję su nerealizuotinių aktyvų likvidumo koeficientu ir įkeistų aktyvų verte, Komisija, remdamasi įkeisto turto verte, tvirtino, jog pagal likvidavimo teismo tvarka procedūrą aktyvų vertė yra daug didesnė

nei ta, kuri nustatyta taikant E ataskaitoje nurodytą 45 % koeficientą, iš ginčijamo sprendimo 87 konstatuojamosios dalies matyti:

„Ilgalaikio turto likvidavimo veiksnys, lygus 45 %, irgi atrodo pernelyg žemas. Pasak [ieškovės], jos turto, įkeisto mokesčių institucijai, vertė yra 194 [milijonai] SKK . Ši vertė, pasak [ieškovės], išreiškiama kainomis, nustatytomis nepriklausomų ekspertų 2003 m. pabaigoje–2004 m. pradžioje. Komisijos manymu, dažniausiai tokia „ekspertų nustatyta kaina“ turi atitikti bendrą aktyvų kainą, už kurią įmanoma aktyvus parduoti tam tikru laikotarpiu. [E bendrovė] nepateikė paaiškinimų, kodėl pajamos pardavus ilgalaikį turtą bankrutavimo atveju sudarytų tik 45 % jų finansinės vertės, kuri siekė 205 [milijonus] SKK , tuo tarpu [ieškovė] vertina savo turtą žymiai didesne suma.“

- 190 Be to, kaip Komisija tvirtina rašytiniuose dokumentuose, nei iš E ataskaitos, nei iš bylos medžiagos nematyti, kad ilgalaikį turtą sudaranti įranga buvo blogos būklės, pasenusi ar nusidėvėjusi. Taip pat pažymėtina, kad ieškovė neginčija Komisijos argumento, pateikto tiek ginčijamo sprendimo 87 konstatuojamojoje dalyje, tiek ir rašytiniuose dokumentuose, jog įkeisto turto vertė paprastai turi atspindėti bendrą turto kainą, atitinkančią jų rinkos kainą. Šiuo klausimu reikia pridurti, kad tokia kreditorė, kokia yra Slovakijos mokesčių administracija, nors ir būdama privilegijuota, iš esmės rūpinasi, kad jos turimų garantijų vertė atitiktų bent jau turto, su kuriuo jos susijusios, rinkos kainą. Jeigu, kaip leidžia suprasti ieškovė, šiuo atveju nereikėjo atsižvelgti į rinkos kainą, ji Komisijai turėjo pateikti informaciją šiuo klausimu. Tačiau ieškovė tik nurodo protingo kreditoriaus elgesį net neatsižvelgdama į tai, kad jos pagrindinis kreditorius turėjo pirmumo teisę į dalį jos ilgalaikio turto. Toks privilegijuotas kreditorius savo galimybes išsiieškoti mokėtinas sumas neišvengiamai vertina atsižvelgdamas į dalį, į kurią jis turi pirmumo teisę.

¹⁹¹ Galiausiai, šešta, kalbant apie ieškovės argumentą, susijusį su tuo, kad Komisija neteisingai atmetė tiek K ataskaitą, tiek H ataskaitą, pateiktą kaip įrodymą grindžiant teiginį, jog šiuo atveju buvo tenkinamas privataus kreditoriaus rinkos ekonomikoje kriterijus, šį argumentą reikia atmesti kaip netinkamą. Iš tikrųjų, priešingai nei tvirtina ieškovė ir kaip Bendrasis Teismas jau pažymėjo, Komisija ieškovės neturėjo prašyti nei atsiųsti K ataskaitą, nei paaiškinimus dėl galimų prieštaravimų E ataskaitai. Kalbant apie ieškovės kaltinimus, pateiktus dėl Komisijos atlikto H ataskaitoje esančių duomenų įvertinimo, kiek tai susiję su likvidavimo teismo tvarka procedūra, iš šio sprendimo 124 punkte pateiktų vertinimų matyti, kad jie neturi pagrindo.

¹⁹² Iš to, kas pasakyta, matyti, kad septintąjį ieškinio pagrindą, kiek juo siekiama įrodyti, kad Komisija klaidingai nusprendė, jog likvidavimo teismo tvarka procedūra buvo palankesnė nei susitarimo procedūra, reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl aštuntajame ieškinio pagrinde nagrinėjamų argumentų, kiek jie susiję su likvidavimo teismo tvarka procedūra

— Šalių argumentai

¹⁹³ Ieškovė teigia, kad Komisijos atliktą šioje byloje keliamų problemų vertinimą iškreipė svarba, kurią ji suteikė tam, kad Slovakijos Respublika susitarimo procedūrą ginčijo

nacionaliniame teisme, ir Slovakijos mokesčių administracijoje egzistavusiems vidaus nuomonių skirtumams. Šie veiksniai jos vertinimui padarė žalingą ir neteisingą poveikį, tačiau Komisija neatsižvelgė į tame nacionaliniame teisme Slovakijos Respublikos pradėtos procedūros rezultatą. Komisija nusprendė ignoruoti visus ieškovės pateiktus įrodymus ir kritiškai neįvertinusi tik pakartojo Slovakijos Respublikos negrįstus argumentus bei faktais nepatvirtintus pareiškimus. Tačiau Komisija buvo informuota, kad Slovakijos valdžios institucijų svarbiausius argumentus Slovakijos teismai paneigė. Be to, tam tikri tvirtinimai, kaip antai, kad *Old Herold* buvo potenciali ieškovės gamybos įrangos pirkėja, yra klaidingi. *Old Herold* visiškai nebuvo suinteresuota įsigyti šią gamybos įrangą. Anot ieškovės, *Old Herold* savo gamykloje Trenčyne (Slovakija) turėjo perteklinius gamybos pajėgumus, o tai įrodo aplinkybė, kad per laikotarpį nuo 2004 m. balandžio mėn. iki rugsėjo mėn. galėjo distiliuoti visus gaminius su *Frucona* prekės ženklu ir neturėjo sumažinti savo veiklos apimties, kiek tai susiję su jos pačios gaminiais. Komisijos „absolūtus pasitikėjimas“ Slovakijos Respublikos pareiškimais yra akivaizdi vertinimo klaida.

- 194 Konkrečiau kalbant, ieškovė kaltina Komisiją, kad ši, siekdama įrodyti, jog Slovakijos valdžios institucijos nebuvo palankiai nusiteikusios ieškovės susitarimo pasiūlymo atžvilgiu, įrodymais laikė 2004 m. sausio 15 d. ir liepos 6 d. laiškus. Tačiau iš 2006 m. kovo 6 d. *Špeciálny súd v Pezinku* sprendimo matyti, kad Slovakijos generalinė mokesčių administracija nesilaikė vietos mokesčių administravimo institucijų savarankiško sprendimų priėmimo principo. Taip pat iš 2004 m. spalio 25 d. ir 2006 m. balandžio 27 d. *Najvyšší súd Slovenskej republiky* sprendimų matyti, kad Slovakijos mokesčių administracija buvo tinkamai atstovaujama per 2004 m. liepos 9 d. posėdį dėl susitarimo. Ieškovė priduria, jog atsižvelgiant į tai, kad valstybės pagalbos sąvoka yra objektyvi sąvoka, Komisija, neturėdama susidaryti nuomonės dėl administracijos vidaus nuomonių skirtumų, kurių buvimas šiuo atveju negalima paneigti, turėjo tik atsižvelgti į privataus investuotojo kriterijų rinkos ekonomikoje. Vis dėlto Komisija nusprendė ignoruoti tai, kad *Špeciálny súd v Pezinku* susitarimui pritarusį vietos mokesčių administravimo institucijos direktorių išteisino dėl visų jam pateiktų kaltinimų. Šis nacionalinis teismas sprendime padarė išvadą, kad, pirma, minėtas direktorius veikė pagal savo kompetenciją ir pritardamas susitarimui tinkamai gynė

Slovakijos Respublikos interesus ir, antra, kad, priešingai nei tvirtino prokuroras, Slovakijos mokesčių administracija negalėjo „nedelsiant susigrąžinti“ ieškovės trumpalaikio turto vertės, t. y. 308 mln. SKK – tokią sumą Komisija nurodė ginčijamo sprendimo 97 konstatuojamojoje dalyje. Ieškovė teigia, jog *Špeciálny súd v Pezinku* konstatavo, kad ši 308 mln. SKK suma pernelyg didelė. Be to, ieškovė pažymi, kad nacionalinis teismas nusprendė, jog 2004 m. sausio 15 d. ir liepos 6 d. laiškai, (kuriais Komisija remiasi ginčijamo sprendimo 101 konstatuojamojoje dalyje), nėra privalomi. Pateikus apeliacinį skundą *Najvyšší súd Slovenskej republiky* dėl *Špeciálny súd v Pezinku* sprendimo *Najvyšší súd Slovenskej republiky* nusprendė grąžinti bylą nagrinėti iš naujo nurodęs surinkti daugiau įrodymų. 2006 m. rugsėjo mėn. *Špeciálny súd v Pezinku* paprašė pateikti ataskaitą, kad galėtų įvertinti išvadas, esančias E ataskaitoje, kuri jam buvo pateikta 2006 m. gruodžio mėnesį.

- ¹⁹⁵ Komisija ginčija visus aštuntajam ieškinio pagrindui pagrįsti ieškovės pateiktus argumentus, kiek jais siekiama įrodyti, kad Komisija klaidingai nusprendė, jog likvidavimo teismo tvarka procedūra buvo palankesnė nei susitarimo procedūra.

— Bendrojo Teismo vertinimas

- ¹⁹⁶ Visų pirma, primintina, kad atsižvelgiant į šio sprendimo 114 punkte nurodytas aplinkybes šioje byloje, šiuo atveju taikytinas tik privataus kreditoriaus rinkos ekonomikoje kriterijus. Todėl ieškovė klaidingai teigia, jog Komisija turėjo atsižvelgti tik į privataus investuotojo rinkos ekonomikoje kriterijų.

¹⁹⁷ Antra, kaip tai pažymėta šio sprendimo 83 punkte, tai, kad *Špeciálny súd v Pezinku* nusprendė, jog 2004 m. sausio 15 d. ir liepos 6 d. laiškai neturi privalomų teisinių pasekmių ir todėl jie yra tik rekomendacijos, šiuo atveju Komisijai nekliudo nuspręsti, jog šiuose dviejuose laiškuose pareikštas Slovakijos generalinės mokesčių administracijos prieštaraivimas ne tik dėl ieškovės pateikto susitarimo pasiūlymo, bet ir dėl bet kokios galimybės atsisakyti išieškoti mokestinę skolą Slovakijos Respublikos teritorijoje.

¹⁹⁸ Trečia, kalbant apie ieškovės argumentą, kad Komisija klaidingai nusprendė, jog *Old Herold* buvo potenciali ieškovės gamybos įrangos pirkėja, iš bylos medžiagos matyti, kad *Old Herold* akivaizdžiai buvo suinteresuota įsigyti tiek ieškovės turtą per trumpą laikotarpį, kiek tai susiję su atsargomis, tiek ir ilgalaikį turtą – per trumpesnę ar ilgesnę laikotarpį. Iš tikrųjų, kadangi priimdama ginčijamą sprendimą Komisija neturėjo jokios kitos informacijos, negalima jos kaltinti, kad ji nusprendė, jog tai, kad *Old Herold* sutiko nuomoti ieškovės gamybos priemones šiai netekus alkoholinių ir spirituotų gėrimų gamybos ir perdirbimo licencijos, savaime reiškė ne tik tai, kad ši išnuomota įranga veikė, bet ir tai, kad *Old Herold* buvo suinteresuota galimybe ateityje disponuoti šiomis gamybos priemonėmis. Bet kuriuo atveju netgi darant prielaidą, kad, kaip teigia ieškovė, *Old Herold* galėjo turėti perteklinių gamybos pajėgumų Trenčyno gamykloje, tai nepaneigia galimybės, jog ši norėjo plėtoti savo veiklą alkoholinių ir spirituotų gėrimų rinkoje, kad sustiprintų savo bendradarbiavimą su ieškove, juo labiau, kad pagal jų susitarimą dėl bendradarbiavimo ieškovei buvo pavesta platinti alkoholinių ir spirituotų gėrimų produkciją. Iš to, kas pasakyta, matyti, kad šį argumentą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

199 Ketvirta, ieškovė klaidingai teigia ir tai, kad atsižvelgusi į 2006 m. kovo 6 d. *Špeciálny súd v Pezinku* sprendimą Komisija turėjo nuspręsti, jog 308 mln. SKK suma, kuria ji rėmėsi, buvo pernelyg didelė. Iš tikrųjų iš minėto sprendimo matyti, kad *Špeciálny súd v Pezinku* paprasčiausiai konstatavo, kad kaltintojas klaidingai teigė, jog 308 mln. SKK sumą buvo galima išsiieškoti iš karto, nes užtikrintų kreditų suma buvo 200 mln. SKK.

200 Be to, iš 2006 m. kovo 6 d. *Špeciálny súd v Pezinku* sprendimo matyti, kad šis nacionalinis teismas ieškovės nurodytą Slovakijos valdžios institucijoms užtikrinto turto vertę (t. y. 194 mln. SKK) apytikriai patvirtino (t. y. apie 200 mln. SKK). Todėl atsižvelgiant į tai, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 162 punkte, Komisija nusprendė, jog užtikrintų kreditų suma buvo bent jau lygi ieškovės apskaičiuotai (o ne Slovakijos Respublikos apskaičiuotai, t. y. 397 mln. SKK), negalima kaltinti Komisijos, kad ji ignoravo ieškovės šiuo klausimu jai pateiktą informaciją.

201 Darytina išvada, kad aštuntąją ieškinio pagrindą, kiek juo siekiama įrodyti, kad Komisija klaidingai nusprendė, jog likvidavimo teismo tvarka procedūra palankesnė nei susitarimo procedūra, reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl devintajame ieškinio pagrinde nagrinėjamų argumentų, kiek jie susiję su likvidavimo teismo tvarka procedūra

— Šalių argumentai

²⁰² Ieškovė kaltina Komisiją, jog ši nepakankamai motyvavo ginčijamą sprendimą.

²⁰³ Konkrečiau kalbant, Komisija nepaaiškino savo vertinimų dėl keleto aspektų. Viena vertus, ieškovė neneigia, kad Slovakijos mokesčių administracija, kaip privilegijuota kreditorė, teisiniu požiūriu buvo palankesnėje padėtyje, palyginti su kitais kreditoriais, tačiau ji kaltina Komisiją, kad ši nepaaiškino, dėl kokių priežasčių ji tvirtino, jog Slovakijos mokesčių administracija buvo ekonomiškai palankesnėje padėtyje nei kiti ieškovės kreditoriai. Kita vertus, ieškovė teigia, jog ji gerai nesupranta, „kam reikalingi [ginčijamo sprendimo] 100 ir paskesnės [konstatuojamosios dalys] <...>, turint omeny Komisijos išvadą dėl valstybės pagalbos“.

²⁰⁴ Komisija ginčija visus devintajam ieškinio pagrindui pagrįsti ieškovės pateiktus argumentus.

— Bendrojo Teismo vertinimas

- 205 Viena vertus, kalbant apie ieškovės argumentą, susijusį su tuo, kad Komisija nepateikė paaiškinimų dėl teiginio, jog Slovakijos mokesčių administracija buvo palankesnėje ekonominėje padėtyje nei kiti kreditoriai, pažymėtina, kad ginčijamo sprendimo 74 konstatuojamojoje dalyje Komisija tvirtino taip:

„Tačiau prieš kreditorių susitarimą mokesčių inspekcijos padėtis buvo žymiai palankesnė negu kitų kreditorių padėtis tiek teisiniu, tiek ekonominiu atžvilgiu. Todėl turi būti išsamiai išnagrinėta, ar mokesčių inspekcija pasielgė kaip tikras rinkos ekonomikos kreditorius ir pasinaudojo visomis įmanomomis priemonėmis, kad atgautų kuo didesnę gautinų sumų dalį.“

- 207 Tiesa, kad Komisijos teiginys dėl Slovakijos mokesčių administracijos palankesnės ekonominės ir teisinės padėties ginčijamame sprendime nėra aiškiai pagrįstas.

- 207 Vis dėlto ši išvada neturi jokių pasekmių ginčijamo sprendimo teisėtumui. Iš tikrųjų ieškovė neginčija nei vietos mokesčių administravimo institucijos teisinio statuso, t. y. privileijuoto kreditoriaus statuso, nei su tuo susijusių palankesnių pasekmių pagal faktinių aplinkybių metu galiojusius Slovakijos teisės aktus, palyginti su kitais jos kreditoriais. Tačiau, kaip tvirtina Komisija savo rašytiniuose dokumentuose, šiuo atveju vietos mokesčių administravimo institucijos, kaip privileijuoto kreditoriaus, turėtas

teisinis privalumas buvo ir ekonominis privalumas, dėl šio statuso ji buvo užtikrinta, kad skolą susigrąžins pirmiausiai, palyginti su kitais ieškovės privačiais kreditoriais, ir bet kuriuo įkeistų aktyvų, sudarančių ne mažiau kaip 194 mln. SKK, likvidavimo procedūros momentu. Todėl ši pirmąjį ieškovės argumentą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

- 208 Kita vertus, kalbant apie ieškovės argumentą, susijusį su tuo, kad ji gerai nesupranta, „kam reikalingos [ginčijamo sprendimo] 100 ir paskesnės konstatuojamosios dalys <...>, turint omeny Komisijos išvadą dėl valstybės pagalbos“, reikia pažymėti, kad ginčijamo sprendimo 78 punkte Komisija nurodė savo analizės „Valstybės pagalba [EB] 87 straipsnio 1 dalies prasme“ tris dalis, o trečiojoje dalyje turėjo būti nagrinėjami Slovakijos valdžios institucijų ir ieškovės pateikti netiesioginiai įrodymai. Taigi ginčijamo sprendimo 100–109 punktuose Komisija atliko tokį tyrimą. Todėl šis argumentas akivaizdžiai nepagrįstas.
- 209 Vadinas, devintąjį ieškinio pagrindą, kiek juo siekiama įrodyti, kad Komisija klaidingai nusprendė, jog likvidavimo teismo tvarka procedūra palankesnė nei susitarimo procedūra, reikia atmesti kaip nepagrįstą.
- 210 Iš šio sprendimo 151, 168, 192, 201 ir 209 punktuose padarytų išvadų matyti, kad ketvirtąjį ieškinio pagrindą ir dėl tų priežasčių šeštąjį, septintąjį, aštuntąjį ir devintąjį ieškinio pagrindus, kiek jie susiję su ketvirtuoju ieškinio pagrindu, reikia atmesti kaip nepagrįstus.
- 211 Galiausiai, atsižvelgiant į šio sprendimo 88–92 punktuose pateiktas pirmines pastabas ir į šio sprendimo 149–151 punktuose padarytas išvadas, siekiant įvertinti ginčijamo sprendimo teisėtumą, kalbant apie nagrinėjamos priemonės kvalifikavimą kaip valstybės pagalba EB 87 straipsnio 1 dalies prasme, nereikia priimti sprendimo dėl

penktojo ieškinio pagrindo bei šeštojo, septintojo, aštuntojo ir devintojo ieškinio pagrindų pagrįstumo, kiek jie susiję su klausimu, ar Komisija teisingai nusprendė, kad mokesčių išieškojimo procedūra palankesnė nei susitarimo procedūra.

- ²¹² Todėl Komisija teisingai kvalifikavo nagrinėjamą priemonę kaip valstybės pagalbą EB 87 straipsnio 1 dalies prasme.

5. Dėl dešimtojo ieškinio pagrindo, susijusio su teisine ir faktine klaida, nes Komisija nepripažino susitarimo leistina restruktūrizavimo pagalba ir 2004 m. gaires taikė atgaline data

Šalių argumentai

- ²¹³ Ieškovė teigia, kad Komisija klaidingai taikė 87 straipsnio 3 dalį ir 1999 m. gaires nagrinėjamos pagalbos nepripažindama leistina, nors ieškovė buvo sunkumų patirianti įmonė, ir kad susitarimas buvo grindžiamas restruktūrizavimo planu, kuris buvo tik būtinas minimumas, ir juo siekta atkurti įmonės ilgalaikį gyvybingumą. Maža to, Komisija 2004 m. gaires taikė atgaline data, nors pripažino, kad turėjo būti taikomos 1999 m. gairės. Be to, ieškovė teigia, kad Komisija tik tvirtino, jog gyvybingumas nebuvo atkurtas ir nagrinėjama pagalba nebuvo tik būtinas minimumas. Komisija neišnagrinėjo kitų kriterijų, pagal kuriuos restruktūrizavimo pagalbos priemonę galima

kvalifikuoti kaip kompensacinę priemonę. Taip pat ieškovė tvirtina, kad, nors ji priskiriama MVĮ, Komisija neatsižvelgė į 1999 m. gairių 55 punktą, kuriame numatyta, jog šių gairių 29–47 punktuose nurodytos sąlygos mažosioms ir vidutinėms įmonėms taikomos ne taip griežtai.

214 Ieškovė tvirtina, kad, pirma, kiek tai susiję su gyvybingumo atkūrimu, ji *Krajský súd v Košiciach* pateikė restruktūrizavimo planą, kuriame buvo keletas priemonių. Šį planą įgyvendino ir kontroliavo *Krajský súd v Košiciach* paskirtas likvidavimo teismo tvarka administratorius, šis planas leido „atkurti“ jos gyvybingumą ir tam nereikėjo dar vienos valstybės intervencijos. Šiuo atveju Komisija turėjo atsižvelgti į tai, kad šis planas buvo parengtas ir išsiųstas *Krajský súd v Košiciach* prieš Slovakijos Respublikos įstojimą, todėl ši negalėjo apie jį pranešti Komisijai. Ieškovė teigia, kad, jeigu Komisijos nustatytus reikalavimus atitinkančio plano nebuvimas savaime reiškia priemonės nesuderinamumą, tai Sąjungos naujoji valstybė narė iki įstojimo negalėtų taikyti ar įgyvendinti jokių restruktūrizavimo priemonių net jeigu paisoma visų kitų kriterijų. Tokia politika pažeistų EB 12 straipsnį.

215 Antra, ieškovė teigia, kad jos ilgalaikis gyvybingumas buvo atkurtas. Ji mano, kad, priešingai nei Komisija tvirtina ginčijamame sprendime, šią sėkmę lėmė jos distiliavimo veiklos restruktūrizavimas ir bendradarbiavimas su *Old Herold*. Kadangi ieškovės finansiniai sunkumai kilo dėl akcizo mokesčio už alkoholio gamybą mokėjimo sąlygų, ji tvirtina, jog daugiau nebegamindama alkoholio ji neleido tokiems sunkumams pasikartoti. Dar daugiau, Komisijos argumentas, kad ieškovė iš naujo gali prašyti išduoti alkoholinių ir spirituotų gėrimų gamybos ir perdirbimo licenciją, turėtų būti atmes-tas, nes ji neprašė dar kartą išduoti tokią licenciją ir neketina to daryti, taigi ji pasitraukė iš rinkos, kurioje, kaip teigiama, nagrinėjama priemonė iškraipo konkurenciją.

- 216 Kalbant apie tai, ar pagalba yra tik būtinas minimumas, Komisija teigė, kad, pirma, kalbant apie susitarimą, Slovakijos Respublika neturėjo duoti sutikimo dėl mažesnės kaip 35,84 % ieškovės skolos grąžinimo ir, antra, kad jos įnašas buvo pernelyg mažas. Ieškovė teigia, kad didesnis kaip 35 % skolos grąžinimas būtų kėlęs grėsmę „susitarimo gyvybingumui“. Ji tvirtina, jog atsižvelgiant į tai, kad negalėjo pateikti garantijos banko paskolai, visa 231 mln. SKK grynųjų pinigų suma savo įsipareigojimams pagal susitarimą finansuoti buvo gauta kitais būdais. Vienas iš šių būdų buvo **[konfidencialu]** SKK tiekėjo *Old Herold* suteikta paskola. Komisija neteisingai įvertino šią paskolą, kurios suma ieškovei nebuvo sumokėta, o tik buvo atidėtas jos grąžinimo terminas, kad ši galėtų sukaupti grynųjų pinigų. 2006 m. balandžio 27 d. sprendimu *Najvyšší súd Slovenskej republiky* patvirtino, kad po susitarimo ieškovės turėtas kilnojamasis turtas buvo jos išlikimui būtinas minimumas. Ieškovė tvirtina, kad ji neturėjo atliekamų grynųjų pinigų ir kad po 2004 m. liepos mėn. nebuvo konstatuota jokio konkurencijos iškraipymo nagrinėjamoje rinkoje.

- 217 Kalbant apie Komisijos vertinimą, susijusį su ieškovės įnašu į restruktūrizavimą, ieškovė kaltina Komisiją, kad ši padarė akivaizdžią vertinimo klaidą nusprenddama, jog *Old Herold* jai suteikta paskola nebuvo toks įnašas, nes keturiasdešimties dienų mokėjimo atidėjimo terminas gali būti laikomas bendra praktika. Šiuo klausimu ieškovė teigia, jog per susitarimo procedūrą suteiktas toks terminas viršijo „įprastą komercinę praktiką“ ir todėl tai yra restruktūrizavimo priemonė. Ieškovės nuomone, tiekėjas, kuris, priešingai nei *Old Herold*, neturi „jokio ilgalaikio finansinio suinteresuotumo [jos] atžvilgiu“, nebūtų tiekęs prekių iš anksto nesumokėjus ar be garantijų. Šiuo atveju iš Komisijos sprendimų priėmimo praktikos matyti, kad anksčiau ji yra nusprendusi, jog 35 % yra pakankama gavėjo įnašo pagal restruktūrizavimo planą procentinė išraiška.

- 218 Galiausiai, trečia, ieškovė kaltina Komisiją, kad ši 2004 m. gaires taikė atgaline data, remdamasi jose nurodyta nauja dalyvavimo riba. Toks taikymas atgaline data savaime yra pakankamas panaikinimo pagrindas. Bet kuriuo atveju taikydama 2004 m. gairėse nustatytą naują dalyvavimo ribą Komisija turėjo atsižvelgti ir į tai, kad minėtose gairėse numatyta, jog remiamose teritorijose, kokioje yra ir Košice, reikalavimai vertinant paties gavėjo įnašo dydį gali būti ne tokie griežti.
- 219 Įstojusios į bylą šalies palaikoma Komisija ginčija visus dešimtajam ieškinio pagrindui pagrįsti ieškovės pateiktus argumentus.

Bendrojo Teismo vertinimas

- 220 Pirmiausia reikia konstatuoti, kad, pirma, kalbant apie ieškovės argumentą, susijusį su EB 12 straipsnio pažeidimu, ji nė viename etape nenurodė, kokia apimtimi ši nuostata, kurioje įtvirtintas draudimas diskriminuoti, buvo pažeista šioje byloje. Todėl remiantis Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktu šį argumentą reikia atmesti kaip akivaizdžiai nepriimtina.
- 221 Antra, reikia pažymėti, kad ieškovės teiginys, jog Komisija 2004 m. gaires taikė atgaline data, nepagrįstas. Viena vertus, iš ginčijamo sprendimo tam tikrų punktų,

konkrečiai – iš 116–118 punktų ir 120–136 punktų, aiškiai matyti, kad Komisija ne tik konstatavo, jog šioje byloje taikytinos 1999 m. gairės, bet ir išanalizavo nagrinėjamos priemonės suderinamumą atsižvelgdama į minėtas gaires. Kita vertus, nors iš tikrųjų ginčijamo sprendimo 152 konstatuojamojoje dalyje darydama nuorodą į to sprendimo 36 išnašą Komisija paminėjo 40 % paties gavėjo įnašo ribą, kuri nurodyta 2004 m. gairėse, vis dėlto ši nuoroda nepagrindžia ieškovės teiginio, kad ginčijamame sprendime šios gairės taikytos atgaline data. Iš tikrųjų reikia pripažinti, kad minėta nuoroda padaryta tik kaip pavyzdys, kuris pailiustruoja Komisijos vertinimą, pagal kurį 1999 m. gairių taikymo praktika ir požiūris į kriterijų, pagal kurį pagalbos suma ir intensyvumas ribojamas iki būtino minimumo, raida „lėmė ribinių sumų įvedimą [2004 m. gairėse]“. Toliau, kaip aiškiai matyti iš ginčijamo sprendimo 152 konstatuojamosios dalies antro sakinio, Komisija konkrečiai nurodė, kad mažesnis kaip 27 % pačios ieškovės skolos grąžinimas „galėtų būti priimtinas pagal 1999 m. gaires tik tuo atveju, jeigu būtų įvykdyti visi kiti reikalavimai, reikalingi pritarti pagalbai“. Todėl reikia nuspręsti, kad Komisija taikė 1999 m. gaires ir argumentą, susijusį su 2004 m. gairių taikymu atgaline data, reikia atmesti kaip nepagrįstą.

- 222 Trečia, ieškovė klaidingai tvirtina ir tai, kad Komisija neatsižvelgė į 1999 m. gairių 55 punktą, kuris susijęs su šių gairių taikymu mažosioms ir vidutinėms įmonėms. Iš tikrųjų, viena vertus, ginčijamo sprendimo 119 konstatuojamojoje dalyje Komisija nusprendė, kad ieškovė yra „vidutinė įmonė“ pagal Sąjungos teisės aktus. Kita vertus, ginčijamo sprendimo 129 konstatuojamojoje dalyje Komisija pažymėjo, kad pagal 1999 m. gaires nustatytos sąlygos pagalbai gauti gali būti ne tokios griežtos, kalbant apie kompensacinių priemonių įvedimą ir stebėsenos ataskaitų turinį. Tos konstatuojamosios dalies antrame sakinyje ji pridūrė: „tačiau dėl šių aplinkybių tokios bendrovės neatleidžiamos nuo būtinumo sudaryti restruktūrizavimo planą, o valstybės narės – nuo įsipareigojimo suteikti restruktūrizavimo pagalbą tik jei įgyvendintas

restruktūrizavimo planas“. Iš to, kas pasakyta, matyti, jog ieškovės argumentą, kad Komisija neatsižvelgė į 1999 m. gairių 55 punkto nuostatas, reikia atmesti kaip nepagrįstą.

- 223 Ketvirta, iš ginčijamo sprendimo 2 konstatuojamosios dalies matyti, kad 2005 m. sausio 4 d. laiške Slovakijos Respublika Komisijos aiškiai paprašė nagrinėjamą priemonę patvirtinti kaip finansinių sunkumų patiriančiai įmonei skirtą sanavimo pagalbą.
- 224 Visų pirma pažymėtina, jog iš esmės ieškovė ginčija Komisijos vertinimą, kad nagrinėjama priemonė buvo nesuderinama su bendrąja rinka atsižvelgiant į 1999 m. gaires.
- 225 Pirma, reikia priminti, kad pagal EB 87 straipsnio 3 dalies c punktą suderinama su bendrąja rinka gali būti laikoma „pagalba, skirta tam tikros ekonominės veiklos rūšių arba tam tikrų regionų ekonomikos sričių plėtrai skatinti, jei ji netrikdo prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui“.
- 226 Po to, iš nusistovėjusios teismų praktikos matyti, kad EB 87 straipsnio 3 dalimi Komisijai suteikiama didelė diskrecija patvirtinti pagalbą nukrypstant nuo bendro draudimo, numatyto šio straipsnio 1 dalyje, kai vertinimas, šiuo atveju – valstybės pagalbos suderinamumo ar nesuderinamumo su bendrąja rinka, kelia problemų, dėl kurių reikia atsižvelgti į sudėtingus ir galinčius greitai kisti ekonominius faktus ir aplinkybes, bei juos vertinti (žr. 1996 m. liepos 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *SFEI ir kt.*, C-39/94, Rink. p. I-3547, 36 punktą ir nurodytą teismų praktiką). Kadangi Sąjungos teismas sprendimo autoriaus atlikto faktinių aplinkybių, būtent – ekonominių aplinkybių, vertinimo negali pakeisti savuoju, šiuo atžvilgiu Bendrojo Teismo kontrolė turi apsiriboti procedūrinių ir motyvavimo taisyklių laikymosi, faktinių aplinkybių

teisingumo ir akivaizdžios vertinimo klaidos arba piktnaudžiavimo įgaliojimais patikrinimu (2002 m. gegužės 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Graphischer Maschinenbau prieš Komisiją*, T-126/99, Rink. p. II-2427, 32 punktas ir 2004 m. spalio 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Pollmeier Malchow prieš Komisiją*, T-137/02, Rink. p. II-3541, 52 punktas).

²²⁷ Be to, pagal nusistovėjusią teismų praktiką teisės akto teisėtumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į jo priėmimo metu buvusias teises ir faktines aplinkybes, o Komisijos atlikti sudėtingi vertinimai – atsižvelgiant tik į tas aplinkybes, kurias ji žinojo tuo metu (1999 m. spalio 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Salomon prieš Komisiją*, T-123/97, Rink. p. II-2925, 48 punktas ir šio sprendimo 226 punkte minėto Sprendimo *Graphischer Maschinenbau prieš Komisiją* 33 punktas).

²²⁸ Be to, Komisija tokiais aktais, kaip antai aptariamoms gairėms, gali nusistatyti savo diskrecijos įgyvendinimo kryptis, jei šiuose aktuose nustatytos šiai institucijai skirtos orientacinio pobūdžio taisyklės ir jei jie neprieštarauja Sutarties nuostatoms (žr. 2004 m. balandžio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Graikija prieš Komisiją*, C-278/00, Rink. p. I-3997, 98 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

²²⁹ Galiausiai, kadangi nėra patikimo restruktūrizavimo plano, Komisija gali pagrįstai atsisakyti patvirtinti nagrinėjamą pagalbą taikydama 1999 m. gaires (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2001 m. kovo 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją*, C-17/99, Rink. p. I-2481, 44–49 punktus).

- 230 Šiuo atveju Komisija ieškovei suteiktą pagalbą nagrinėjo atsižvelgdama į 1999 m. gaires, kuriose nustatyti restruktūrizavimo pagalbos sunkumų patiriančiai įmonei suderinamumo vertinimo kriterijai.
- 231 Kaip matyti iš 1999 m. gairių 31 punkto, tam, kad būtų pripažinta suderinama su EB 87 straipsnio 3 dalies c punktu, individuali pagalba sunkumų patiriančiai įmonei turi būti siejama su Komisijos patvirtintu restruktūrizavimo planu. Be to, pagal 1999 m. gairių 32–40 punktus restruktūrizavimo planas, kurio trukmė turi būti kuo trumpesnė, per protingą laikotarpį ir remiantis realiomis prielaidomis dėl būsimų veiklos sąlygų turi leisti atkurti įmonės ilgalaikį gyvybingumą pagalbos dydį ir intensyvumą apribojant būtinu minimumu. Be to, pagal 1999 m. gairių 43 ir 45 punktus atitinkama įmonė turi visiškai įgyvendinti Komisijos patvirtintą restruktūrizavimo planą. Šį minėto plano įgyvendinimą ir jo sklandžią eigą kontroliuoja Komisija, kuriai turi būti teikiamos išsamios metinės ataskaitos. Todėl reikia patikrinti, ar šioje byloje laikytasi šių reikalavimų.
- 232 Antra, šiuo atveju iš ginčijamo sprendimo matyti, kad nusprendama, jog 1999 m. gairėse apibrėžtos sąlygos nebuvo tenkinamos, Komisija pirmiausia rėmėsi restruktūrizavimo plano nebuvimu ir tuo, kad nagrinėjama priemonė nebuvo ribojama tik būtinu minimumu.
- 233 Kalbant apie Komisijos išvadą dėl „restruktūrizavimo plano“ 1999 m. gairių prasme nebuvimo, viena vertus, ieškovė teigia, kad, *Krajský súd v Košiciach* ji pateikė restruktūrizavimo planą, kuriame buvo keletas restruktūrizavimo priemonių, ir, kita vertus,

kad šį planą įgyvendino ir kontroliavo *Krajský súd v Košiciach* paskirtas likvidatorius bei, galiausiai, kad Komisija į tą planą neatsižvelgė.

²³⁴ Tačiau iš bylos medžiagos nematyti, kad Slovakijos valdžios institucijos tuo metu, kai nagrinėjama pagalba buvo suteikta, iš tikrųjų turėjo šio sprendimo 231 punkte primintus reikalavimus atitinkantį restruktūrizavimo planą, kurį buvo galima pateikti Komisijai.

²³⁵ Iš bylos medžiagos matyti, kad 2004 m. spalio 20 d. laiške vietos mokesčių administravimo institucija atkreipė ieškovės dėmesį į tai, kad atsisakymas išieškoti skolą, kurį patvirtino vietos mokesčių administravimo institucija, yra pagalba, kurią turi patvirtinti Komisija, ir todėl ji ieškovės prašė atsiųsti investicijų planą maždaug per mėnesio laikotarpį. Tačiau 2004 m. lapkričio 9 d. laiške ieškovė ne tik ginčijo nagrinėjamos priemonės kvalifikavimą kaip valstybės pagalbą EB 87 straipsnio 1 dalies prasme, bet ir oficialiai atsisakė atsiųsti investicijų planą, kurio prašė vietos mokesčių administravimo institucija ketindama Komisijos prašyti patvirtinti nagrinėjamą pagalbą.

²³⁶ Be to, priešingai nei teigia ieškovė, ginčijamame sprendime Komisija aiškiai atsižvelgė į verslo planą, kurį ieškovė pateikė per susitarimo procedūrą. Ginčijamo sprendimo 52 ir 81 konstatuojamosiose dalyse Komisija padarė aiškią nuorodą į šį verslo planą ir ginčijamo sprendimo 130–141 konstatuojamosiose dalyse (kurios yra dalyje, skirtoje Komisijos atliktam tyrimui dėl nagrinėjamos priemonės suderinamumo) ji nusprendė tiek dėl formos, tiek ir dėl turinio, ar minėtas verslo planas gali būti pripažintas

„restruktūrizavimo planu“ 1999 m. gairių prasme. Šiuo klausimu ginčijamo sprendimo 147 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė, kad „dėl oficialaus restruktūrizavimo plano ir realios sunkumų analizės nebuvimo, taip pat dėl nenustatytų priemonių spręsti šias problemas ir neapibrėžtų rinkos sąlygų ir perspektyvų, [ji] priėjo išvadą, kad gavėjo pateiktas verslo planas nėra tikras restruktūrizavimo planas, kuris atitiktų 1999 m. gairių reikalavimus“. Todėl Komisija nusprendė, kad jos abejonės dėl ieškovės ilgalaikio gyvybingumo atkūrimo nebuvo „išsklaidytos“.

237 Nors ginčijamame sprendime Komisija aiškiai atsižvelgė į ieškovės per susitarimo procedūrą pateiktą verslo planą ir jį išnagrinėjo, reikia konstatuoti, kad rašytiniuose dokumentuose ieškovė tik teigia, jog *Krajský súd v Košiciach* jos pateiktas restruktūrizavimo planas, kuriame buvo keletas restruktūrizavimo priemonių, buvo įgyvendinamas ir kontroliuojamas *Krajský súd v Košiciach* paskirto likvidatoriaus ir šis planas leido atkurti ieškovės gyvybingumą ir tam nereikėjo dar vienos valstybės intervencijos.

238 Todėl pažymėtina, kad ieškovė nepateikė jokio argumento, galinčio paneigti ginčijamo sprendimo 130–141 konstatuojamosiose dalyse visus Komisijos pateiktus vertinimus, kuriais remdamasi ji padarė išvadą, kad tiek dėl formos, tiek ir dėl turinio minėtas verslo planas nėra „restruktūrizavimo planas“ 1999 m. gairių prasme.

239 Galiausiai, ieškovė klaidingai teigia ir tai, kad Komisija turėjo atsižvelgti į aplinkybę, jog šis planas buvo parengtas ir išsiųstas *Krajský súd v Košiciach* prieš Slovakijos Respublikos įstojimą, todėl ši negalėjo apie jį pranešti Komisijai. Iš tikrųjų šis argumentas

grindžiamas klaidinga prielaida, kad atsižvelgiant į tai, jog nagrinėjama priemonė buvo suteikta prieš Slovakijos Respublikos įstojimą, netaikoma pareiga iš anksto pranešti prieš ją įgyvendinant pagal EB 88 straipsnio 3 dalį. Tačiau, kaip tai pažymėta šio sprendimo 86 punkte, tik nuo momento, kai vietos mokesčių administravimo institucija oficialiai patvirtino susitarimo pasiūlymą, t. y. nuo 2004 m. liepos 9 d., ši institucija atsisakė 65 % ieškovės skolos. Taigi teisiškai privalomas teisės aktas, kuriuo Slovakijos valdžios institucijos išipareigojo panaikinti ieškovės mokestinės skolos dalį pagal susitarimo procedūrą, buvo priimtas po Slovakijos Respublikos įstojimo. Todėl nagrinėjamai priemonei taikoma EB 88 straipsnio 3 dalyje nustatyta pareiga iš anksto pranešti ir tai turėjo būti padaryta pagal 2004 m. liepos 9 d. galiojusias formas ir turinui nustatytas taisykles. Todėl, kaip priminta šio sprendimo 231 punkte, tokia pagalbos priemonė, kokia nagrinėjama šioje byloje, turėjo būti siejama su restruktūrizavimo planu 1999 m. gairių prasme.

²⁴⁰ Iš viso to, kas pasakyta, matyti, kad ieškovė neįrodė, jog Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą ginčijamo sprendimo 141 konstatuojamojoje dalyje nusprendusi, jog ieškovės pateiktas verslo planas nebuvo restruktūrizavimo planas 1999 m. gairių prasme.

²⁴¹ Remiantis šio sprendimo 229 punkte priminta teismo praktika, kaip Komisija tai nurodė ginčijamo sprendimo 142 konstatuojamojoje dalyje, kadangi nebuvo patikimo restruktūrizavimo plano, Komisija pagrįstai nusprendė atsisakyti patvirtinti nagrinėjamą pagalbą taikydama 1999 m. gaires.

- ²⁴² Antra, iš ginčijamo sprendimo 142 konstatuojamosios dalies matyti, kad Komisija išnagrinėjo ir reikalavimą, susijusį su pagalbos sumos ir intensyvumo apribojimu iki būtino minimumo, kaip tai numatyta 1999 m. gairių 40 punkte. Todėl papildomai reikia išnagrinėti dešimtajam ieškinio pagrindui pagrįsti ieškovės pateiktus argumentus, kiek jais siekiama įrodyti, kad Komisija klaidingai nusprendė, jog nagrinėjama priemonė neatitinka šio kriterijaus.
- ²⁴³ Šiuo klausimu ieškovė neginčija, kad remiantis 1999 m. gairėmis paprastai pagalbos gavėjai turi reikšmingai prisidėti prie restruktūrizavimo nuosavomis lėšomis arba rinkos sąlygomis gautu išoriniu finansavimu.
- ²⁴⁴ Tačiau šalys nesutaria dėl klausimo, ar *Old Herold* ieškovei nustatytas mokėjimo termino atidėjimas yra ieškovės nuosavas įnašas į restruktūrizavimo planą.
- ²⁴⁵ Kaip Komisija nurodė ginčijamo sprendimo 147–149 konstatuojamosiose dalyse, *Old Herold* ieškovei nustatytas mokėjimo termino atidėjimas neturi būti laikomas įnašu, gautu iš išorinio finansavimo, ir ypač iš kreditoriaus, kuris irgi tikėjosi gyvybingumo atkūrimo. Iš tikrųjų pakanka pažymėti, kad per 2006 m. kovo 28 d. vykusį Komisijos ir ieškovės susitikimą pastaroji aiškiai nurodė, kad 2004 m. antrą pusmetį iš *Old Herold* gavo „tiekėjo suteiktą paskolą“ ir kad įprasta mokėjimo terminų trukmė yra 14–60 dienų. Todėl ginčijamo sprendimo 148 konstatuojamojoje dalyje Komisija galėjo pagrįstai

nuspręsti, kad 40 dienų mokėjimo terminą galima laikyti bendra praktika, bet kuriuo atveju, atsižvelgiant į įprastą 14–60 dienų trukmę, kurią nurodė pati ieškovė, ir todėl tai nėra iš išorinio finansavimo gautas įnašas į restruktūrizavimą.

²⁴⁶ Iš to, kas pasakyta, matyti, kad ieškovė neįrodė, jog Komisijos vertinimai, susiję su nagrinėjamos priemonės proporcingumu, palyginti su restruktūrizavimo išlaidomis, yra akivaizdžiai klaidingi.

²⁴⁷ Todėl Komisija pagrįstai nusprendė, kad 1999 m gairėse nustatytos sąlygos nebuvo tenkinamos ir nagrinėjamą priemonę pripažino nesuderinama su EB sutartimi.

²⁴⁸ Vadinas, visą dešimtąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

²⁴⁹ Iš visų šio sprendimo 54, 61, 87, 210, 211 ir 248 punktuose padarytų išvadų matyti, kad visus šiam ieškiniui pagrįsti pateiktus pagrindus reikia atmesti, todėl reikia atmesti ir visą šį ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- ²⁵⁰ Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal Komisijos ir įstojusios į bylą šalies pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. Priteisti iš *Frucona Košice a.s.* bylinėjimosi išlaidas.**

Pelikánová

Jürimäe

Soldevila Fragoso

Paskelbta 2010 m. gruodžio 7 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Teisinis pagrindas	II - 5461
1. Bendrijos teisės aktai	II - 5461
2. Nacionalinės teisės aktai	II - 5462
Ginčo aplinkybės	II - 5463
1. Ieškovė	II - 5463
2. Nacionalinė administracinė ir nacionalinė teisminė procedūros	II - 5463
3. Administracinė procedūra Komisijoje.....	II - 5470
Procesas ir šalių reikalavimai	II - 5474
Dėl esmės	II - 5476
1. Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su akivaizdžia vertinimo klaida dėl nagrinėjamos pagalbos priemonės sumos.....	II - 5477
Šalių argumentai	II - 5477
Bendrojo Teismo vertinimas	II - 5477
2. Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su esminio procedūrinio reikalavimo ir EB 33 straipsnio pažeidimu	II - 5480
Šalių argumentai	II - 5480
Bendrojo Teismo vertinimas	II - 5481

3.	Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su Stojimo sutarties IV priedo3 punkto, EB 253 straipsnio, EB 88 straipsnio ir Reglamento Nr. 659/1999 pažeidimu, nes Komisija neturėjo kompetencijos priimti ginčijamą sprendimą	II - 5483
	Šalių argumentai	II - 5483
	Bendrojo Teismo vertinimas	II - 5484
4.	Dėl ketvirtąjo, penktojo, šeštojo, septintojo, aštuntojo ir devintojo ieškinio pagrindų, iš esmės susijusių su teisinėmis ir faktinėmis klaidomis, padarytomis nagrinėjamą priemonę kvalifikuojant kaip valstybės pagalbą EB 87 straipsnio 1 dalies prasme	II - 5491
	Pirminės pastabos	II - 5491
	Dėl ginčijamo sprendimo teisėtumo, kiek tai susiję su tuo, kad Komisija nusprendė, jog likvidavimo teismo tvarka procedūra buvo palankesnė nei susitarimo procedūra	II - 5493
	Dėl argumentų, nagrinėjamų ketvirtajame ieškinio pagrinde	II - 5493
	— Šalių argumentai	II - 5493
	— Bendrojo Teismo vertinimas	II - 5499
	Dėl argumentų, nagrinėjamų šeštajame ieškinio pagrinde, kiek jie susiję su likvidavimo teismo tvarka procedūra	II - 5516
	— Šalių argumentai	II - 5516
	— Bendrojo Teismo vertinimas	II - 5518
	Dėl septintajame ieškinio pagrinde nagrinėjamų argumentų, kiek jie susiję su likvidavimo teismo tvarka procedūra	II - 5522
	— Šalių argumentai	II - 5522
	— Bendrojo Teismo vertinimas	II - 5525
		II - 5553

Dėl aštuntajame ieškinio pagrinde nagrinėjamų argumentų, kiek jie susiję su likvidavimo teismo tvarka procedūra	II - 5530
— Šalių argumentai	II - 5530
— Bendrojo Teismo vertinimas	II - 5532
Dėl devintajame ieškinio pagrinde nagrinėjamų argumentų, kiek jie susiję su likvidavimo teismo tvarka procedūra	II - 5535
— Šalių argumentai	II - 5535
— Bendrojo Teismo vertinimas	II - 5536
5. Dėl dešimtojo ieškinio pagrindo, susijusio su teisine ir faktine klaida, nes Komisija nepripažino susitarimo leistina restruktūrizavimo pagalba ir 2004 m. gaires taikė atgaline data	II - 5538
Šalių argumentai	II - 5538
Bendrojo Teismo vertinimas	II - 5541
Dėl bylinėjimosi išlaidų	II - 5551